

1

ความลั้งเลของนางซา

นางซาค่อนข้างเจ็บใจอยู่เหมือนกันที่สยบมารหนีรอดไปได้ สยบมารมีระดับพื้นฐานสูง และเชี่ยวชาญการหลบหนี เมื่อซอมบี้แมนสะกดรอยไล่ตามไป เขาก็เปลี่ยนเส้นทางพร้อมกับสร้างเส้นทางหลอกอีกด้วย นางซาขี้เกียจเสียเวลาจึงสั่งให้ซอมบี้แมนกลับมาก่อน

มันตรัยหลังจากฆ่าผู้เล่นจนหมด มันก็ไม่ได้คิดจะไปไหน แต่ย้อนกลับไปจุดดินและปลูกเมล็ดบางอย่างของมันอีกครั้ง นางซาไม่สามารถชุมนุมเป็นเวลานานได้ เพราะเขามีงานอีกหลายอย่างต้องจัดการ แนนอนนางซาไม่ได้ละทิ้งความอยากรู้ มันตรัยปลูกอะไรไว้ที่นี่ เขาจึงทำเครื่องหมายไว้เพื่อย้อนกลับมาดูอีกครั้งในอนาคต

นางซาขึ้นจากหลุมก็ย้อนกลับไปหากกลุ่มของลมกรด ซึ่งทุกคนกำลังรอเขาอย่างกระวนกระวายใจ เมื่อนางซามาถึงลมกรดก็กล่าวขึ้นว่า

"เป็นไงบ้าง"

"ฉันกำจัดคนส่วนใหญ่ไปหมดแล้ว เหลืออีกสิบกว่าคนที่เราจะต้องจัดการ"

นางซาตอบ ลมกรดและคนอื่นๆ เบิกตาโตเท่าไข่ห่าน

"พี่ชายฆ่าคนของกิลด์เทพสวรรค์เกือบทั้งหมด!"

อิงฮย็องร้องอุทานเสียงดัง สีหน้าเธอตื่นตกใจมาก ๆ กิลด์เทพสวรรค์ไม่ใช่กิลด์ขยะที่สามารถจัดการได้ง่ายๆ แถมพวกเขาก็เป็นถึงกิลด์ลำดับต้นๆ ของเมืองนภา

การยกกำลังคนมาปล้นกิลด์เหรียญเงินและกิลด์เหรียญทองในครั้งนี้ พวกเขาได้เตรียมกำลังยอดเยี่ยมมีระดับสูงในกิลด์มาด้วย แต่นางซากลับบอกว่า เขาได้จัดการจนเหลือเพียงไม่กี่คน ในความคิดของเธอมันแทบเป็นไปได้ไม่ได้เลย แม้นางซาจะมี Undead ช่วยก็ตาม

"พี่ชายล้อเล่นใช่ไหม" ลมกรคถาม

นางซาพ่นลมหายใจออกมาแล้วขึ้นว่า

"ทำไมฉันต้องล้อเล่นด้วย เดินทางกันได้แล้ว"

นางซากล่าวจบ เขาก็เดินนำหน้าไปเลย เพราะเขาก็ชี้แจงอธิบาย

การจัดการกิลด์เทพสวรรค์ครั้งนี้ นางซาลงทุนไปเยอะเหมือนกัน เพราะเขาได้ปล่อยให้เหล่า Undead ในปกครองตายไปพร้อมกันถึง 30 ตัว ลูกสมุนของเขาเหล่านี้สามารถตายได้เพียง 3 ครั้งเท่านั้น ก็จะเป็นการตายอย่างถาวร

"ไม่รู้จะคุ้มไหม" นางซาบ่นพึมพำเบาๆ

เกือบครึ่งชั่วโมง นางซาก็อพาทุกคนมาถึงตำแหน่งที่เคยมีกิลด์เทพสวรรค์เฝ้าทางเข้า นางซามองซ้ายมองขวา เขาค่อนข้างแปลกใจเมื่อไม่เห็นผู้เล่นกิลด์เทพสวรรค์อยู่ที่นี่สักคน

"พี่ชายไม่เห็นมีใครเลย"

ลมกรคกล่าวขึ้นเบาๆ นางซาใช้มือเกาศีรษะกล่าวว่าขึ้นว่า

"พวกเขาคงไปที่อื่นกันแล้ว"

นางซาปล่อยให้คนอื่น ๆ หลบอยู่แถวนี้ก่อน ส่วนเขาก็เคลื่อนร่างออกไปสังเกต เพื่อให้มั่นใจไม่มีใครกำลังเตรียมการชุมนุมตีพวกเขา

'ไม่เห็นใครเลยแฮะ อาจจะเป็นชายหนุ่มที่ร็อคชีวิตคนนั้นโทรศัพท์มาเตือนคาบสายฟ้าก็เป็นได้ พวกเขากำลังรีบหนีไปจากบริเวณนี้'

นางซาคิดในใจเสร็จ เขาก็หันไปกวักมือเรียกคนอื่นๆ ให้ตามมา

"พี่ชายเห็นเพื่อนๆ ของฉันถูกรับเป็นเชลยไหม"

อิงฮย็องเอ่ยปากถาม นางซายังหันหน้ากล่าวว่า

"เห็น! แต่น่าเสียดาย พวกเขาไม่ได้อยู่แถวนี้แล้ว ไม่จั่งคงช่วยเหลือได้บางส่วน ตอนนี้พวกเรามีงานต้องไปช่วยหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินให้ได้ก่อน รีบไปกันเถอะ"

นางซากล่าวตบตบเสร็จ เขาก็นำทางทุกคนเข้าไปในอาณาเขตราชันมังกร

ห่างจากตำแหน่งที่นางซายู่ไปทางทิศตะวันออก 600 เมตร คาบสายฟ้าได้พาสุนัขที่เหลือพร้อมกับเชลยหนีมาที่นี่ ภายหลังที่ได้รับการเตือนจากสยบมาร

เมื่อพบสถานที่หลบซ่อนตัว คาบสายฟ้าก็รีบโทรศัพท์ไปถามสยบมารถึงเรื่องที่เกิดขึ้นทันที เพราะก่อนหน้านี้สยบมารเพียงเร่งให้เขาหนี แต่ไม่ได้บอกเหตุผล คาบสายฟ้าความจริงตกใจตั้งแต่เห็นรายชื่อเพื่อนที่มาปฏิบัติงานหายไปจากช่องแล้ว พวกเขาล้วนตายในเวลาที่ไม่เลื้กัน

"ปลอดภัยแล้วใช่ไหม"

สยบมารถามมาจากปลายสาย

"ใช่ มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่หัวหน้า และทำไมทุกคนถึงได้ตาย" คาบสายฟ้าถาม

"เราพบเจอชายที่น่ากลัวมากๆ"

สยบมารตอบน้ำเสียงสั้นๆ เมื่อเขานึกไปถึงชายคนนั้น

"หมายถึง จอมโจรซาบินฮู้ด" คาบสายฟ้าถาม

"ไม่ใช่ ชายคนนั้นหัวล้าน และแต่งตัวแปลกๆ ดวงตาของเขาเป็นสีเขียว ฉันไม่แน่ใจมันเป็นทักษะพิเศษไหม แต่เขาเป็นยอดฝีมือที่น่ากลัวมาก ตั้งแต่เล่นเกมจ้าวยุทธจักรมา ฉันไม่เคยพบเจอยอดฝีมือระดับนี้มาก่อน" สยบมารอธิบาย

"คนที่ฆ่าพวกเราเป็นยอดฝีมือที่ไม่รู้จัก" คาบสายฟ้าถามอีกครั้ง

"ใช่! ฝีมือของเขาอาจจะเหนือกว่าหรือใกล้เคียงกับสามหัวหน้าใหญ่กิลด์สามราชันสวรรค์ ที่เขาเล่าลือว่า เป็นสามสุดยอดของยุทธภพในเวลานี้" สยบมารตอบ

"หัวหน้าล้อฉันเล่นใช่ไหม" คาบสายฟ้าร้องอุทานดังลั่น

"ฉันไม่ได้ล้อเล่น เขาใช้นิ้วเดียวฆ่ายอดฝีมือของเราอย่างง่ายดาย

เขาโบกมือครั้งเดียว พวกเราบาดเจ็บสาหัสเป็นกลุ่มใหญ่ นายคิดว่าฝีมือของเขาระดับไหน"

สยบมารตอบ ทำให้คาบสายฟ้าถึงกับขนหัวลุกตั้งชัน

"หัวหน้าคิดว่า เขาเป็นเพื่อนกับจอมโจรซาบินฮู้ดหรือเปล่า" คาบสายฟ้าถาม

"พวกเขาไม่น่าจะเป็นเพื่อนกัน" สยบมารตอบน้ำเสียงมั่นใจ

คาบสายฟ้าทำหน้างงกล่าวต่อไปว่า

"หัวหน้ามั่นใจหรือ"

"ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะชายคนนั้นได้ฆ่า Undead ของจอมโจรซาบินฮู้ดทั้งหมดเช่นกัน ดังนั้นเป็นไปได้เลยว่า ชายคนนั้นจะเป็นเพื่อนกับจอมโจรซาบินฮู้ด" สยบมารอธิบาย

"จันจอมโจรซาบินฮู้ดถูกฆ่าตายด้วยไหม" คาบสายฟ้าถามต่อ

"ฉันไม่รู้ เขาหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย ฉันเห็นเพียงเหล่า Undead ของเขาถูกฆ่าตายเท่านั้น" สยบมารตอบ

คาบสายฟ้านิ่งเงียบไปพักหนึ่งก็กล่าวขึ้นว่า

"เรื่องหัวหน้ากิลด์เหรียญเงิน หัวหน้าจะยังคงตามหาเขาอีกหรือเปล่า"

"ตามสิ พวกเราไม่สามารถกลับไปมือเปล่า เมื่อสมาชิกที่ตายของพวกเราฟื้นขึ้นมาแล้ว เราจะปรึกษาเรื่องนี้กันอีกครั้ง ตอนนี้พยายามซ่อนตัว ถ้าพบเจอชายหัวล้านแต่งตัวแปลกๆ อย่าไปยุ่งวุ่นวายกับเขาเด็ดขาด"

สยบมารกล่าวเสียงเรียบ ทั้งสองคุยกันต่ออีกเล็กน้อยก็วางสาย คาบสายฟ้าเงยหน้ามองท้องฟ้า เขารู้สึกอึดอัดมากที่ตัวเองปัจจุบันกลายเป็นภาระของทุกคน

ย้อนกลับไปครึ่งชั่วโมง

เม่าอุดรตัดสินใจนำกำลังบุกทะลุปะทะกับกิลด์สามราชันสวรรค์ที่ปากทางเข้า จนสามารถเข้ามาภายในเขตราชันมังกรได้สำเร็จ แต่ทั้งองกิลด์ก็ยังคงไล่ล่าปะทะกันต่อ

คับอาทิศย์เห็นร่างเข้าปะทะหมัดกับเม่าอุดรกลางอากาศ เม่าอุดรระดับต่ำกว่าจึงกระเด็นย้อนกลับไปทางเดิม คับอาทิศย์เงยหน้าหัวเราะ

เสียงดัง

"ฮ่าๆ มาสิตาเฒ่า วันนี้ฉันจะแยกร่างตาเฒ่าให้เป็นชิ้นๆ"

คับอาทิตย์เคลื่อนร่างบุกเข้าก่อน ไม้สามสีเห็นหัวหน้ากิลด์กำลังตกอยู่ในอันตรายจึงเหินร่างเข้ามาช่วย คับอาทิตย์ที่กำลังจะปะทะหมัดกับเฒ่าอูครจึงต้องแบ่งกำลังมารับมือกับไม้สามสีอีกคน

ผัวะ! ผัวะ! เสียงหมัด เฒ่า คอก ปะทะกันดังสนั่น คับอาทิตย์ถูกถีบกระเด็นย้อนกลับไปเมื่อเจอรูม เฒ่าอูครคายเลือดออกมาจากปากคำหนึ่ง ไม้สามสีไม่ได้ปะทะกับคับอาทิตย์เต็มกำลัง จึงไม่ได้บาดเจ็บมากมายนัก

เฒ่าอูครรู้ดี ระวังตัวเองต่ำกว่าคับอาทิตย์หนึ่งระดับ ถ้าปล่อยไว้นานตัวเองจะบาดเจ็บเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เฒ่าอูครจึงตัดสินใจเคลื่อนร่างขึ้นไปบนต้นไม้ และถือโอกาสหยิบซาลาเปาซึ่งได้จากนางชามากิน

"ฮ่าๆ ตาแก่คิดหนีหรือ" คับอาทิตย์ร้องตะโกนถาม

"ข้าไม่เคยหนีไว้ย แต่มาตั้งหลัก"

เฒ่าอูครประกาศพร้อมกับเหินร่างทะลุออกมาจากพุ่มไม้สูง เฒ่าอูครทะยานลงมาพร้อมกับยิงหมัดซ้ายชกไปที่ร่างของคับอาทิตย์

"ลู่ออย่า!"

ไม้สามสีร้องเตือน เพราะขนาดปะทะบนพื้นดินยังสู้คับอาทิตย์ไม่ได้ นับประสาอะไรกับปะทะกลางอากาศ

"หาที่ตาย"

คับอาทิตย์คำรามเสียงดัง เขายังหมัดสวนขึ้นไปบนท้องฟ้าทันที หมัดของทั้งสองพุ่งเข้าหากันอย่างรวดเร็วและรุนแรง เฒ่าอูครยิ้มเหี้ยมไม่ยอมหนี

ตูม! เสียงปะทะดังสนั่น

"อ้ากกก!" ร่างของคับอาทิตย์กระเด็นปลิวไปด้านหลัง เหมือนถูกฟาดด้วยเสาเหล็กขนาดใหญ่ เท้าทั้งสองข้างของเฒ่าอูครกระแทกพื้นเสียงดังลั่น พื้นดินระเบิดเป็นหลุม ไม้สามสีอ้าปากค้าง

"เป็นไปได้ยังงั้น!"

คับอาทิตย์ที่ร่างล้มฟาดลงกับพื้นลุกขึ้นมามองเฒ่าอูครดวงตาเบิกโต

"ฮ่าๆ ข้าแค่แกล้งแพ้อึง นึกไม่ถึงเงิงจะได้ใจขนาดนี้"

เฒ่าอูครพูดพร้อมกับใช้มือบีค้ฝุ่นตามร่างกาย

"ไม่จริง เป็นไปไม่ได้ พลังเมื่อครู"

คับอาทิตย์กล่าวเสียงดังจบ เขาก็กระอักเลือดออกมา

"วันนี้เป็นวันตายของเอ็งแล้วคับอาทิตย์"

เผ่าอูครข่มขู่คินบ้าง คับอาทิตย์ถึงกับเครียด เขาประเมินการโจมตีเมื่อครู เผ่าอูครน่าจะมียกระดับพื้นฐานสูงกว่าตัวเองไม่ต่ำกว่าสองระดับ แม้คับอาทิตย์ไม่เข้าใจมันเกิดอะไรขึ้นกับเผ่าอูคร แต่เขาก็มั่นใจ ฝ่ายตรงข้ามไม่ได้ใช้ทักษะในคัมภีร์ต้องห้ามนาม 'เผ่าใหม่ระดับ' อย่างแน่นอน

ในขณะที่เผ่าอูครจะบุกเข้าไปโจมตีคับอาทิตย์ อสุไร่ใจก็รีบสั่งให้เหล่าสมุนยอดฝีมือรูกันเข้ามาปะทะกับเผ่าอูครไว้ ทำให้โอกาสที่จะฆ่าคับอาทิตย์สิ้นสุดลง อสุไร่ใจเห็นท่าทางไม่ดีแล้ว จึงรีบส่งสัญญาณให้เหล่าสมุนหยุดปะทะ และถอนกำลังหนีไป

"ตามไปฆ่ามันให้หมด"

ไม้สามสีร้องตะโกนอย่างอีกเหิม

"อย่าตาม ปล่อยพวกมันไป" เผ่าอูครรีบสั่ง

"ทำไมละลุง นี่เป็นโอกาสทองแล้ว" ไม้สามสีถาม

"เป้าหมายของพวกเราคือหาหัวหน้ากิลด์เหรียญเงิน อย่าลืมนะที่นี่เป็นเขตราชันมังกร พวกเราจะอยู่นานไม่ได้ เราต้องทำภารกิจของพวกเราให้เสร็จก่อน" เผ่าอูครกล่าวตัดบท

ไม้สามสีไม่อาจขัดคำสั่ง จึงได้แต่ปล่อยให้คนของกิลด์สามราชันสวรรคตลงหนีหายไป ทุกคนที่รอดชีวิตต่างก็แตกปากให้ร้องให้แก่ชัยชนะในครั้งนี้

"กรรร!"

เสียงคำรามดังมาจากบนท้องฟ้า ทำให้ทุกคนที่กำลังดีใจหน้าซิกเหือด เมื่อทุกคนเงยหน้ามองก็พบสัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวใหญ่ทะยานผ่านยอดไม้ไป

"บัดชบ! เจองานใหญ่แล้ว เตรียมตัวรับศึก" เผ่าอูครประกาศเสียงดังลั่น

สัตว์อสูรมังกรหางหนามทะยานขึ้นไปบนท้องฟ้าอีกครั้งและตีโค้งกลับลงมาตำแหน่งเดิม มันเปิดฉากฟันไฟโจมตีเหยื่อของมันทันที

"ทุกคนระวัง มันใช้ไฟแล้ว"

ไม้สามสีร้องตะโกนจบ ไฟก็พุ่งออกมาจากปากของสัตว์อสูรมังกร หางหนามเป็นทางยาว ผู้เล่นพากันกระโดดหลบกันเป็นแถว ไฟจากสัตว์อสูรมังกรหางหนามไม่เหมือนไฟปกติ พลังไฟของมันสามารถฆ่าผู้เล่นที่โดนจังๆ ได้อย่างง่ายดาย

"อ้ากกก!" เสียงกรีดร้องของผู้เล่นสองคนที่ถูกไฟของสัตว์อสูรมังกรหางหนามเผา ไม่นานร่างของเขาก็กลายเป็นแสงหายไป เฒ่าอูครรีบร้องตะโกนให้ทุกคนแยกย้ายกันหลบหนีไปก่อน เพราะการหลบหนีเป็นกลุ่มจะตกเป็นเป้าหมายของสัตว์อสูรมังกรหางหนาม มากกว่าหลบหนีไปคนเดียว

สัตว์อสูรมังกรหางหนามราวกับรู้เหยื่อของมันกำลังจะกระจายกันหลบหนี มันจึงรีบฟันไฟคักทางหนีบางส่วน ทำให้สมุนของเฒ่าอูครต้องย้อนกลับมาทางเดิม

"ถ้าข้าไม่ช่วยเหลือ จะต้องมีคนตายมากกว่านี้ ข้าต้องสร้างทางให้คนในกิลด์"

เฒ่าอูครตัดสินใจ พร้อมกับคิดร่างทะยานขึ้นไปเหนือปลายยอดไม้ เมื่อเห็นสัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวใหญ่กำลังบินย้อนกลับมาเผาพวกเขาอีกครั้ง เฒ่าอูครก็กำหมัดแน่น

"ข้าได้กินซาลาเปาจนระดับพื้นฐานทะยานขึ้นอยู่ที่ระดับ 70 ส่วนสัตว์อสูรตัวนี้ระดับอยู่ที่ 72 เก่งว่าข้าคงยากจะรอดตายแล้ว มา...ข้าขอคับเครื่องชนกับเอ็งแล้ว" เฒ่าอูครคำราม

สัตว์อสูรมังกรหางหนามเหมือนจะรู้ฝ่ายตรงข้ามต้องการปะทะกับมันตรงๆ มันจึงจัดให้ตามคำขอด้วยการพุ่งทะยานเข้าหาพร้อมกับฟันไฟในปากโจมตี

เฒ่าอูครทะยานร่างหลบสลับไปมาระหว่างต้นไม้อย่างรวดเร็ว เมื่อสัตว์อสูรมังกรหางหนามเข้ามาในระยะโจมตี เฒ่าอูครจึงคาบคู่มือออกมาชูขึ้นเหนือศีรษะ

"คมวายุสังหาร"

เฒ่าอูครเรียกใช้สกิลคาบของตัวเอง คาบถูกเหวี่ยงฟันไปยังทิศทางที่สัตว์อสูรมังกรหางหนามกำลังพุ่งทะยานเข้ามา เงามคาบนับพันคัตผ่านอากาศฉีกเปลวเพลิงออกเป็นชิ้นๆ คมคาบที่เกิดจากอากาศบางส่วนพุ่งเข้า

ใส่ร่างของสัตว์อสูรมังกรหางหนามต่อเนื่อง

ตูม! ตูม!

เสียงระเบิดดังกลางอากาศ คมอาวุธระเบิดทุกครั้งเมื่อกระทบเกล็ดของสัตว์อสูรมังกรหางหนาม เฒ่าอูครเหวี่ยงดาบสร้างคมอาวุธโจมตีไม่หยุด

"คมวายุ...หยุดมันไม่ได้!"

เฒ่าอูครกล่าวจบ สัตว์อสูรมังกรหางหนามก็ทะยานเข้ามาประชิดตัวพร้อมกับตัวครองเล็บของมันโจมตีใส่ร่างของเฒ่าอูครอย่างคึกคัก

"ข้าไม่ยอมง่ายๆ หรอกไว"

เฒ่าอูครเหวี่ยงฟันดาบโจมตีเป้าหมายไปที่ทรงเล็บ

เปรี้ยง! เสียงปะทะดังสนั่นหวั่นไหว ร่างของเฒ่าอูครร่วงลงจากปลายยอดไม้ราวกับจรวด

ตูม! ต้นไม้หักโค่นไปหลายต้น ร่างของเฒ่าอูครกลิ้งไปตามพื้น

ฟู! ฟู! สัตว์อสูรมังกรหางหนามพ่นไฟโจมตีซ้ำ

พริบตาต้นไม้เขียวสดก็กลายเป็นทะเลเพลิง ไม้สามสี่เห็นเฒ่าอูครกำลังนั่งกระอักเลือดบนพื้นก็รีบทะยานเข้ามาหิวเฒ่าอูครหนีจากทะเลเพลิง

สัตว์อสูรมังกรหางหนามที่บินอยู่เหนือท้องฟ้าหงุดหงิดมากที่มีคนมาสอดการต่อสู้ของมัน จึงบินถลาลงมาจากท้องฟ้า ตูม! พื้นดินระเบิดเป็นหลุม สัตว์อสูรมังกรหางหนามถูกร้องและทะยานไล่ตามไม้สามสี่ที่กำลังช่วยเฒ่าอูครหลบหนี ต้นไม้ถูกชนทำลายจนเป็นเส้นทางสายหนึ่ง

ฟู! ฟู! เสียงพ่นไฟออกจากปาก ปาถูกไฟเผาไล่ตามหลังไม้สามสี่และเฒ่าอูครไปคึกๆ ไม้สามสี่ถึงกับเหวี่ยงอก เขาหันไปมองเห็นสัตว์อสูรมังกรหางหนามกำลังวิ่งไล่หลังมา หัวใจของไม้สามสี่ก็หล่นไปอยู่ที่ปลายเท้า "ทิ้งข้าไว้ที่นี่"

เฒ่าอูครที่บาดเจ็บสาหัสกล่าวขึ้น ปัจจุบันทรูชาลาปากก็หมดฤทธิ์ไปแล้ว

"ไม่! ฉันต้องช่วยลุงให้ได้"

ไม้สามสี่ปฏิเสธและเริ่มเปลี่ยนทิศทางการวิ่ง โชคดีบริเวณนี้มันต้นไม้มาก การไล่ล่าของสัตว์อสูรมังกรหางหนามจึงมีอุปสรรค ความเร็วการไล่ล่าของมันจึงลดลง

"กรร!"

สัตว์อสูรมังกรหางหนามคำรามขู่ด้วยความหงุดหงิด พริบตามันก็
รีบปรับการผันไฟจากเปลวเพลิงเป็นสายให้กลายเป็นลูกบอลไฟโลโจมตี
เหยื่อแทน

บึ้มๆ! เสียงระเบิดดังติดต่อกัน แรงระเบิดในแต่ละจุดส่งผลให้
เปลวไฟพุ่งสูงขึ้นไปในอากาศ ไม้สามสีพวยพุ่งแหล่อาวุธวิ่งหลบซ้ายและ
ขวาสลับกันเพื่อไม่ให้เป้านิ่ง

"ต้องหาที่หลบภัย" เฒ่าอูครอกความเห็น

"ตรงนั้นมีก้อนหินใหญ่"

ไม้สามสีร้องตะโกนเสริมจ็กรับพาเฒ่าอูครไปหลบ สัตว์อสูรมังกรหาง
หนามเห็นศัตรูวิ่งไปหลบหลังหินยักษ์ มันก็ฟันบอลไฟโลโจมตีไปยังเป้าหมาย

บึ้มๆ! เสียงระเบิดก็ถล่มสามครั้งซ้อน เศษหินปลิวว่อนแต่ก็ไม่ได้
ถูกทำลาย มันสามารถทนการโจมตีของบอลไฟได้ สร้างความโล่งอกให้แก่
ไม้สามสีและเฒ่าอูครมาก

"กรร!"

สัตว์อสูรมังกรหางหนามงู้องอีกครั้ง มันทะยานเข้ามาใกล้พร้อม
กับสะบัดหางโลโจมตีแทน

ตูม!

"อ้ากก!" เฒ่าอูครและไม้สามสีร้องลั่น ทั้งสองคาดไม่ถึงสัตว์อสูร
มังกรหางหนามจะใช้หางโลโจมตี แรงฟาดส่งผลให้ก้อนหินยักษ์และร่างของ
ทั้งสองปลิวกระเด็นไปพร้อมกัน

ตูม! หินยักษ์หล่นลงกระแทกพื้น เช่นเดียวกับร่างของเฒ่าอูครและ
ไม้สามสี ทั้งสองเบิกตาโต เมื่อพบหินยักษ์กำลังกลิ้งมาทางพวกตน

"หนีเร็ว"

เฒ่าอูครร้องตะโกนเตือน ทั้งสองต่างกระโจนหลบไปคนละทาง

"อ้ากก!" ไม้สามสีร้องลั่น เมื่อถูกก้อนหินยักษ์พุ่งชน ร่างของเขา
กระเด็นไปหลายเมตร ก่อนจะล้มลงฟาดพื้นดังโครม ในขณะที่เดียวกันร่าง
ของเฒ่าอูครก็พุ่งหลบหินยักษ์ไปได้อย่างเฉียดฉิว เฒ่าอูครบากเจ็บสาหัส
แม้ไม่ได้โดนหินยักษ์กระแทกซ้ำสอง เฒ่าอูครก็ยังกระอักเลือดออกมา

เฒ่าอูครเหม่อมองสัตว์อสูรมังกรหางหนามที่กำลังย่างสามขุมเข้ามา

ใกล้ ความสูงของมันเท่ากับตึกสามชั้น ดวงตาที่แดงก่ำ บวกกับควันสีขาว ที่พุ่งออกจากจมูกของมันตามจังหวะการหายใจ สร้างความน่าเกรงขามให้แก่คนที่พบเจอมาก แม้แต่เผ่าอูครก็ไม่วैन

"ข้าตายแน่แล้ว"

เผ่าอูครกล่าวรำพึงจบ ก็พบว่าของใครบางคนปรากฏตัวที่ด้านข้าง เผ่าอูครเบิกตาโตเท่าไข่ห่าน

"ไอ้ตัวแสบ!"

ฉางซาอิม ก่อนจะโยนระเบิดควันไปหาสัตว์อสูรมังกรหางหนามสองลูก หลังจากนั้นเขาก็รีบคว้าคอเสื้อเผ่าอูครลากหนีไปยังทิศทางอื่น

ฟู! ฟู! สัตว์อสูรมังกรหางหนามพ่นไฟโจมตีมายังตำแหน่งที่ฉางซาเคยอยู่ ฉางซาโยนระเบิดควันเข้าใส่สัตว์อสูรมังกรหางหนามอีกครั้ง และเปลี่ยนทิศทางหนีเป็นครั้งที่สอง

ฉางซาวิ่งอ้อมพุ่มไม้และเปลี่ยนทิศทางหนีเป็นครั้งที่สาม ก่อนจะวิ่งหนีเป็นทางตรงอย่างรวดเร็ว การช่วยเหลือเผ่าอูครฉางซาใช้เวลาเพียงไม่กี่วินาทีเท่านั้น

"ไอ้ตัวแสบ ยังเหลืออีกคน"

เผ่าอูครที่ถูกหิวคอเสื้อร้องตะโกนบอก

"ฉันช่วยได้คนเดียว ลุง"

ฉางซาปฏิเสธคำขอร้องของเผ่าอูครทันที เพราะการไปคอยแก้กับสัตว์อสูรระดับ 72 มันเป็นเรื่องหนักมือเกินไป แม้แต่ซอมบี้แมนก็ไม่ใช่คู่มือของมัน

เผ่าอูครคิดจะพูอะไร แต่สุดท้ายก็ได้แค่เงิบเสียงไป เพราะการขอร้องฉางซาให้ทำเช่นนั้นมันหนักหนาเกินไป ที่ฉางซาช่วยเหลือตนเองก็เป็นบุญคุณมากพอแล้ว

ฉางซาเผ่นหนีออกจากจุดเกิดเหตุเกือบ 500 เมตร จึงหยุดพักและปล่อยให้เผ่าอูครได้กินน้ำยาเพิ่มพลังกับน้ำยาเลือก

"เอ็งเข้ามาที่นี่คนเดียวหรือ"

เผ่าอูครเอ่ยปากถาม หลังจากกินน้ำยาเพิ่มพลังกับน้ำยาเลือกเสร็จ

"ไม่! ฉันมาพร้อมกับคนของกิลด์เหรียญทองและกิลด์เหรียญเงิน ตอนนี้พวกเขาอยู่ห่างจากที่นี่ไม่ถึงร้อยเมตร"

นางซาตอบ โดยเอียงหูฟังเสียงสัตว์อสูรมังกรหางหนามที่กำลัง
อาละวาดไปด้วย

"เอ็งเจอเข้าได้ไงวะ" เฒ่าอูครถามต่อ

"ความบังเอิญ ก่อนหน้านี้ฉันได้ยินเสียงระเบิดจึงขึ้นไปสำรวจบน
คันไม้ และฉันก็ได้พบเห็นสัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวใหญ่กำลังไล่ล่าอะไร
บางอย่าง ฉันคิดว่าอาจจะเป็นหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินจึงเสี่ยงมาดู แต่กลับ
กลายเป็นลู่แทน" นางซาตอบ

เฒ่าอูครทำการเช็กรายชื่อสมุนบนนาฬิกาข้อมือ เมื่อพบเห็นรายชื่อ
ของไม้สามสียังปรากฏอยู่ เฒ่าอูครก็พ่นลมหายใจออกมาด้วยความโล่งอก
"กรรร!"

เสียงกรู๊องของสัตว์อสูรมังกรหางหนามอีกตัวเหนือศีรษะ นางซา
เงยหน้าขึ้นมอง พบว่าขนาดของมันใหญ่พอๆ กับตัวที่ไล่ฆ่าเฒ่าอูครเลย

"ระดับมันคงสูงไม่ต่างจากตัวที่ฆ่าเจอ"

เฒ่าอูครกล่าวขึ้น นางซาลี้นมบางๆ กล่าวขึ้นว่า

"แถวนี่มีตัวเป้งๆ เยอะลู่ ฉันเจอมาหลายตัวแล้ว"

คำพูดของนางซา ทำให้เฒ่าอูครอคบนลูกไม้ได้ นางซาปล่อยให้เฒ่า
อูครพักเกือบสิบนาที จนเสียงร้องของสัตว์อสูรมังกรหางหนามหายไปแล้ว
เขาก็กล่าวขึ้นว่า

"ลู่จะเอาอย่างไรต่อ"

"ข้าต้องกลับไปตามหาลูกสมุนก่อน หลังจากนั้นจึงจะออกตามหา
หัวหน้ากิลด์เหรียญเงิน" เฒ่าอูครตอบ

"โอเค งั้นก็ระวังตัวหน่อยนะลู่"

นางซากล่าวตอบ ทั้งสองคุยกันอีกเล็กน้อยก็แยกย้ายกันไป นางซา
มุ่งหน้าย้อนกลับไปหากลุ่มของลมกรด ทั้งหมดเวลานี้ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำหิน
แห่งหนึ่ง

"สัตว์อสูรมังกรหางหนามมันโจมตีใครหรือ พี่ชาย"

อิงหยิงเอ่ยปากถาม เมื่อพบเห็นนางซาเดินเข้ามาในถ้ำ

"มันโจมตีคนของกิลด์เซียนเหยียบฟ้า และมีผู้เล่นตายไปส่วนหนึ่ง"

นางซาตอบ

"กิลด์เซียนเหยียบฟ้า!"

ลมกรดร้องอุทานด้วยความตกใจ หลังจากตั้งสติได้ก็รีบสอบถามเรื่องราวทั้งหมดจากนางซา เพราะกิลด์เซียนเหยียบฟ้าสำคัญกับพวกเขา มากๆ ถ้ากำลังของกิลด์เซียนเหยียบฟ้าอ่อนแอลง พวกเขาจะเป็นอันตรายมากขึ้น

นางซาอธิบายจบก็กล่าวต่อไปว่า

"เท่าที่ฉันได้เล่าให้ฟัง ที่นี่อันตรายมากๆ สัตว์อสูรมังกรหางนวม พร้อมจะโจมตีพวกเราที่เผละ แม้แต่ยอดฝีมือก็ยังรับมือมันไม่ได้ ดังนั้น การตามหาหัวหน้ากิลด์เหรียญเงิน ฉันขอนำลมกรดกับอิงหยิงไปเพียงสองคนเท่านั้น ส่วนคนอื่นให้หลบอยู่ที่นี่ก่อน"

ทุกคนไม่มีใครคัดค้าน เพราะถ้าตามไปก็เป็นเพียงตัวถ่วงของนางซา แคมยังต้องเสียตายอีก ไม่ว่าใครก็ไม่อยากตายระดับลด มันจึงง่ายต่อการเกลี้ยกล่อม

นางซา ลมกรด และอิงหยิง ได้ออกเดินทางตามหาหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินต่อในทันที ระหว่างทางนางซาพบเห็นผู้เล่นกิลด์สามราชน สวรรค์พลัดหลงกับเพื่อนๆ สามคน นางซาก็เอาเหล่า Undead ออกมา และให้พวกมากเข้ารังแก! จัดการรับบริจาค พร้อมกับแจกใบอนุโมทนาบัตร แก่ศัตรูทั้งสามคน ก่อนจะปล่อยตัวไป ตามบทพระเอกผู้เมตตาของชาวโลก

หลายชั่วโมงผ่านไป นางซาปล่อยให้ลมกรดติดต่อกับหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินอีกครั้ง พบว่าเขากำลังถูกไล่ล่าจากคนของกิลด์สามราชนสวรรค์ เมื่อทราบพิกัดที่แน่นอน นางซาก็รีบนำลมกรดและอิงหยิงติดตามไป

บริเวณถ้ำร้างมังกร

รุ่งอรุณและราตรีกำลังปรึกษากัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาได้เสียกำลังพลไปกับการชุมนุมโจมตีเป็นจำนวนมาก ทำให้ปัจจุบันพวกเขาไม่กล้าเคลื่อนไหว โดยผลการ

"อย่างน้อยมีสิบสามกิลด์ที่จ้างแรงงานพวกเรา การจะฝ่าออกไปเป็นเรื่องยากมาก" รุ่งอรุณกล่าวขึ้น

"เราควรจะต้องเลือกรับ จงกว่ากองกำลังเสริมจะมาสมทบ" ราตรีแนะนำ

รุ่งอรุณมองดูนาฬิกาข้อมือกล่าวว่า

"กำลังเสริมของพวกเราจะมาถึงที่นี่ก่อนคำ ถ้าจะเลือกตั้งรับ เราต้องรักษาสถานที่แห่งนี้ให้ได้ ปัญหาคือ ถ้าพวกมันจับมือกันพวกเราจะมีปัญหาอย่างมาก"

สตางค์ หัวหน้ากิลด์เหรียญทองที่นั่งฟังอยู่ด้วยถึงกับส่ายหน้ากล่าวว่า

"นี่ไม่ถึงโชคของกิลด์ฉันจะกลายเป็นภัยพิบัติ"

"นายอย่าคิดแบบนั้นสิ ค่อยให้นายไม่พบสมบัตินี้ สักวันนายก็ต้องเจอกิลด์พวกนี้รีดไถหรือปล้นนายอยู่ดี ยกเว้นนายจะอพยพไปอยู่เมืองอื่น" รุ่งอรุณตอบ

ราตรีมองดูสตางค์กล่าวว่า

"ฉันเคยบอกนายแล้ว เมืองนาล้วนเต็มไปด้วยโจร จะไปหาสมบัติจะต้องใช้ผู้เล่นกิลด์ที่ไวใจได้คุ้มครอง ฉันอุตส่าห์แนะนำให้รอคอยพวกฉัน ทำภารกิจให้เสร็จก่อน แล้วจะนำทาง นายก็ไม่ยอมเชื่อฟัง"

"ฉันขอโทษ ฉันรีบร้อนไปหน่อย" สตางค์กล่าวขอรับ

รุ่งอรุณใช้มือคบไหล่เพื่อนสาวที่อารมณณ์ไม่ค่อยดีและกล่าวขึ้นว่า

"อะไรมันก็เกิดขึ้นแล้ว อย่าไปพูดถึงอดีตอีกเลย เออจริงสิ เหม่าอุครบอกฉันว่า จอมโจรชาปินฮู้รับงานช่วยเหลือคนของกิลด์นายหรือ" รุ่งอรุณเอ่ยปากถามต่อ

"ใช่! แต่ข้อตกลงของเขาจะมุ่งไปช่วยเหลือคนของกิลด์เหรียญเงินมากกว่า ส่วนกิลด์เหรียญทองของฉันเป็นผลพลอยได้จากการต่อรองเท่านั้น" สตางค์ตอบ

"โชคลาก หัวหน้ากิลด์เหรียญเงินว่าจ้างเขาเป็นเงินเท่าไร" ราตรีถามต่อ

"โชคลากไม่ได้ว่าจ้างเป็นเงิน แต่ว่าจ้างเป็นสิทธิ์ในการซื้อพืชสมุนไพรเลื่อนระดับชั้นกลางในราคากลาง" สตางค์ตอบ

"ตอนนี้เขาอยู่ที่ไหน" ราตรีถามสีหน้าอยากรู้

"เมื่อครู่สมาชิกในกิลด์ฉันที่อยู่กับเขาบอกว่า พวกเขาอยู่ในเขตราชันมังกร และกำลังตามหาโชคลากที่หลบซ่อนอยู่ที่นี่ แต่สถานการณ์ของโชคลากหนักกว่าฉันเยอะ ปัจจุบันเขายังคงถูกไล่ล่าโดยผู้เล่นกิลด์สามราชันสวรรค์และกิลด์เทพสวรรค์ เออจริงสิ พวกนายรู้หรือยังว่ากิลด์เทพสวรรค์

ถูกจอมโจรซาบินฮู้ดกวาดล้างเกือบทั้งหมดเมื่อคืนวานนี้" สดางค์ตอบ

ข่าวนี้สร้างความตกใจให้แก่ราตรีและรุ่งอรุณมาก

"ล้อเล่นน่า! ฉันไม่พบข่าวในช่องสื่อสารเลย" ราตรีกล่าวขึ้น

"มันเป็นเรื่องจริง นอกจากคนของกิลด์เทพสวรรค์ก็มีเพียงคนของ
ฉันและกิลด์เหรียญเงินเท่านั้นที่รู้" สดางค์ตอบ

"คนของกิลด์เทพสวรรค์ที่มาในครั้งนี้นับว่าเป็นยอดฝีมือระดับ 60
ขึ้น ขอให้จอมโจรซาบินฮู้ดมีเหล่า Undead ช่วย มันก็เป็นไปได้ยากที่เขา
จะเอาชนะคนของกิลด์เทพสวรรค์ได้ เรื่องนี้มันเหลือเชื่อเกินไปแล้ว"

ราตรีกล่าวสีหน้ายังคงตกใจไม่หาย

"สมาชิกในกิลด์นายเห็นกับตาหรือเปล่า" รุ่งอรุณถาม

สดางค์ส่ายหน้ากล่าวว่า

"พวกเขาไม่ได้เห็นกับตา จอมโจรซาบินฮู้ดเป็นคนบอกว่า เขาได้
จัดการผู้เล่นกิลด์เทพสวรรค์ไปเกือบทั้งหมดแล้ว หลังจากนั้นเขาก็ไม่ได้
พูดอะไรอีก"

เมื่อได้ฟังคำอธิบายของสดางค์ รุ่งอรุณกับราตรีถอนใจทันที ทั้งสอง
คิดว่าจอมโจรซาบินฮู้ดน่าจะคุยไม่มากกว่า และในความเป็นจริง จอมโจร
ซาบินฮู้ดอาจจะฆ่าเพียงไม่กี่คน แต่เขากลับมาบอกสมาชิกกิลด์เหรียญทอง
และกิลด์เหรียญเงินที่อยู่กับพวกเขาเกินจริง เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้
กล้าที่จะลุยต่อไปข้างหน้าอย่างไม่กลัวเกรง

"เรื่องอื่นพักไว้ก่อน เรามาคิดกันดีกว่าว่าจะรับมือกับกิลด์ที่จะบุกเข้า
มาโจมตีพวกเรายังไง พวกมันคงไม่ให้เวลาพวกเราคิดนานแน่ๆ"

รุ่งอรุณกล่าวตัดบทจบ ทั้งหมดก็เริ่มปรึกษากัน

ห่างจากตำแหน่งที่กิลด์สายหมอกอยู่หนึ่งกิโลเมตร

กิลด์มังกรเพลิงได้ตั้งฐานอยู่ที่นี้ ผู้เล่นสายสิบลึงเข้ามาได้ร่วมไม้ที่มี
ร่างของมือดาบและคาราซันกำลังนั่งอยู่

"รายงานสถานการณ์ครับ" สมุนสายสิบลึงกล่าวขึ้น

"รับรายงานมา กำลังรอข่าวอยู่เลย" มือดาบตอบ

สมุนสายสิบลึงก็รับกล่าวขึ้นว่า

"กิลด์สายหมอกยึดชัยภูมิบนเนินเขาสูงเป็นจุดตั้งรับ รอบๆ เนินเขา

ในป่ามีผู้เล่นอย่างน้อยสิบสามกิลด์โอบล้อมไว้แทบทุกทิศทาง พวกเขาไม่มีทางฝ่าออกไปได้อย่างแน่นอน"

"มีกิลด์ไหนบ้าง" มือคาบถามต่อ

ลูกสมุนก็ส่งสมุดเล่มเล็กๆ มาให้ มือคาบรับมาอ่านและส่งต่อไปให้ ควาราชัน มือคาบหันไปมองสมุนสายสืบล่าว่าต่อไปว่า

"มีกิลด์ไหนเตรียมพร้อมจะลงมือแล้วบ้าง"

"พวกเขาเตรียมพร้อมลงมือกันทุกกิลด์แล้ว เพียงแต่กำลังรอคนเปิดการโจมตีก่อน เป้าหมายของพวกเขาคือการชิงตัวหัวหน้ากิลด์เหรียญทองให้เร็วที่สุด" สมุนสายสืบลายงาน

มือคาบหันมามองควาราชันกล่าวขึ้นว่า

"ดูเหมือนแผนการจ้างวานกิลด์อื่นจะไม่ต้องใช้แล้ว นี่เป็นโอกาสทองที่พวกเราจะใช้ยอดฝีมือฉกตัวหัวหน้ากิลด์เหรียญทอง และคุ้มครองเขาออกมา"

"เรื่องชิงตัวอาจจะไม่ใช่ปัญหาสำหรับพวกเราในเวลานี้ แต่หลังจากชิงตัวหัวหน้ากิลด์เหรียญทอง พวกเรามีโอกาสสูงที่จะถูกไล่ล่าจากคนของทั้งสิบสามกิลด์ที่เสียผลประโยชน์" ควาราชันคาดเดาสถานการณ์

"พวกมันกล้าหรือ" มือคาบคำราม

"ดูจากรายชื่อกิลด์ ทั้งสิบสามกิลด์ล้วนเป็นกิลด์โจรอาชีพรัก พวกมันไม่สนใจความแข็งแกร่งของพวกเราหรอก พวกมันสนใจเพียงอย่างเดียวคือผลประโยชน์ที่จะได้รับ" ควาราชันตอบ

"มีหนทางที่จะเอาตัวหัวหน้ากิลด์เหรียญทองมาได้ง่ายๆ ไหม" มือคาบถามสีหน้าจริงจัง

"ไม่มี! เรายังทำตามแผนเดิมของพวกเรา ก็คือสร้างโอกาสให้หัวหน้ากิลด์เหรียญทองหนีไป โดยใช้ลู่โจมตีศัตรูที่คิดจะไปยังกับเขา" ควาราชันตอบ

"โอเค งั้นเราจะส่งกองกำลังออกไปชุกตามแผนการเดี๋ยวนี้อย่างไร"

มือคาบกล่าวจบก็หันไปสั่งงานลูกสมุนให้รีบไปเตรียมการทั้งหมด

ในเขตราชันมังกร

นางซาเคลื่อนร่างไปตามพุ่มไม้ โดยมีร่างของลมกรดและอิงหิงวิ่ง

ตามคิดตลอด ทั้งสองค่อนข้างแปลกใจมาก เมื่อไม่ได้ปะทะกับผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์ตามที่คิด ทั้งสองหาว่าไม่รู้ ว่า ผู้เล่นบางส่วนของกิลด์สามราชนัสนวรรค์ได้ถูกซอมบี้แมนฆ่าไปหลายคนแล้ว

'หือ? คุณเหมือนด้านหน้าจะมีคนต่อสู้กัน'

นางซาคิดในใจขณะมองผ่านดวงตาของซอมบี้แมน เขาจึงรีบสั่งซอมบี้แมนรีบเข้าไปใกล้ๆ แล้วก็พบเห็นผู้เล่นชายหนึ่งคนกำลังปะทะกับผู้เล่นชายสองคนด้วยท่าทางทุลักทุเล นางซาเคว่า เขาน่าจะเป็นหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินที่กำลังตามหาตัวอยู่

นางซาอยู่ห่างจากจุดเกิดเหตุไม่ไกลนัก เขาจึงกล่าวขึ้นว่า

"เจอหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินแล้ว รีบไปเร็วเข้า"

นางซาไม่รอลมกรดและอึ้งหึงตอบรับ เขาเร่งฝีเท้าในทันที โดยไม่ลืมจับตาหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินและศัตรูสองคนผ่านดวงตาของซอมบี้แมน เพราะถ้าพวกเขาหายไปก็คงเหมือนกับตัวเองโยนเงินทิ้งน้ำ

ด้านกิลด์สามราชนัสนวรรค์ เมื่อค้นพบหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินแล้วก็เริ่มส่งข่าวให้เพื่อนๆ มาสมทบ ไม่นานตำแหน่งที่มีการปะทะก็มีผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์เผลอมาอีกสิบกว่าคน

นางซาเมื่อเข้าไปใกล้จุดเกิดเหตุ เขาก็รีบปล่อยเหล่า Undead โครงกระดูกออกมา 30 ตัว พวกมันค้ำวิ่งตามหลังนางซาเป็นโขยง

"ฆ่า!"

นางซาออกคำสั่ง พร้อมกระโจนทะลุผ่านพุ่มไม้ออกมาก่อน เหล่าผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์ต่างพากันตกใจ

ผู้เล่นคนหนึ่งฮัมเหี้ยมร้องเสียงดังลั่น

"จอมโจรซาบินฮู้ค ฆ่ามัน!"

ผู้เล่นนับสิบของกิลด์สามราชนัสนวรรค์ที่มาสมทบใหม่ ก็เปลี่ยนทิศทางวิ่งเข้าหานางซาปัจจุบันทันด่วน แต่ชั่วครู่เดียวพวกเขาก็ต้องเบรกร่างตัวโง่ เมื่อพบกองทัพโครงกระดูกเผลอออกมาเพียบ

"ฉิบหายแล้ว! พวกมันเยอะกว่า ถอยไว้! ถอยไว้!"

ผู้เล่นคนหนึ่งตะโกนเสียงดัง แต่พวกเขาก็ไม่มีโอกาสจะถอยหนีไปแล้ว เมื่ออัศวินกระดูกเดินเท้าของนางซากูกันเข้าไปปะทะกับศัตรูอย่างคึกคึก

"แน่จริงอย่าหมาห่มู่สิวะ"

ผู้เล่นคนหนึ่งร้องโวยวาย เมื่อเขาถูกอัศวินกระดุกเดินเท้าโจมตียึด
"ไม่สนโว้ย ช่วมานนน"

นางซาแหกปากร้องตะโกนกระตุ้นอัศวินกระดุกเดินเท้าให้กำจัดศัตรู
โดยเร็ว ผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์ที่รุ่มโจมตียึดกลางหัวหน้ากิลด์เหรียญ
เงินก็เริ่มถอยหลัง โชคลาภฉวยโอกาสวิ่งหนีไปหาลมกรดและอิงหิง

นางซาเลิกใช้ธนู เปลี่ยนไปใช้ไม้เบสบอลเหล็กคำแทน เพราะมัน
ง่ายต่อการทุบตีผู้เล่นที่กำลังถูกอัศวินกระดุกเดินเท้ารุ่ม ไม้เบสบอลเหล็ก
คำของนางซามีน้ำหนักมาก มันจึงสามารถชกเซย์ค่าระดับพื้นฐานนางซา
ได้ส่วนหนึ่ง

นางซาทำตามกฎของตัวเอง เขาปล่อยให้ลูกสมุนโจมตีสัตว์จรจัด
รับบาดเจ็บก่อน เขาถึงจะลงมือตามเก็บศัตรูที่เหลือ เพราะผู้เล่นจำพวกนี้
เมื่อใกล้จะตายพวกเขาจะไม่ค่อยมีแรงตอบโต้กลับเท่าไร นางซาแค่ใช้ไม้
เบสบอลเหล็กคำฟาดกระบาลไปไม่กี่ที ศัตรูก็หัวแตกตายแล้ว

"พวกมันเยอะเกินไป พวกเราสู้มันไม่ได้ หาทางเอาตัวรอดไปก่อน
ทุกคน"

ผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์คนหนึ่งร้องตะโกนบอกเพื่อนๆ

"ฮ่าๆ คิคจะหนีหรือ อย่าหวัง! ไอ้เสือบูก ช่วมันให้หมด...อ้ากกก!
ลืมนึกไป ฉันเป็นพระเอกนี่หว่า! เราต้องใช้คำที่สุภาพและเป็นที่ยอมรับของ
สังคม ฮ่าๆ ต้องใช้คำนี้เลย สมุนที่รักของป้า บุกฆ่าพวกเขาให้หมด ฮ่าๆ"

นางซากล่าวจบ เหล่าอัศวินกระดุกเดินเท้าก็บุกเข้าหาศัตรูที่กำลัง
หนีเหมือนฝูงคักแตน พวกมันไม่ยอมให้เหล่าศัตรูมีโอกาสหนีไปไหนง่ายๆ
ส่วนนางซาก็ใช้สุกดอกลยุทธ์นามว่า 'แอบไปตีหัวศัตรูที่เผลอ!' และชิง
ฆ่าอย่างรวดเร็ว

ศัตรูบุกฝ่าหนีไปได้ 4 คน ส่วนที่เหลือถูกฆ่าตายทั้งหมด

นางซารู้ดี แผนการหมาห่มู่ของเขามีเวลาปฏิบัติการจำกัด เพราะถ้า
กำลังพลของกิลด์สามราชนัสนวรรค์ที่เหลือตามมาที่นี่ทั้งหมดเขาจะลำบาก
เมื่อชิงตัวโชคลาภได้แล้ว นางซาก็ควรจะเผ่นเหมือนกัน

"ทุกคนรีบเผ่นกันเถอะ"

นางซาร้องตะโกนบอกจบ เขาก็เก็บเหล่า Undead ก่อนจะเผ่นหนี

ไปเป็นคนแรก ในขณะที่วงหรีดโศกลาที่วิ่งขึ้นมาตีคู่ก็กล่าวขึ้นว่า

"ขอใจที่มาช่วยฉัน"

"ไม่ต้องขอใจหรอก ฉันทำเพื่อพิชิตเลื่อนระดับ พวกเราต่างทำการ
คำกัน" ฉางซาบอก

"ถึงมันจะเป็นการค้า ฉันก็ขอใจ" โศกลายืนยัน

ฉางซาหันไปยิ้มกล่าวว่า

"ฉันจะรับคำขอขอบคุณของนายไว้ก็แล้วกัน"

ฉางซาไม่ได้หยุดคิด เขายังคงมุ่งหน้าเปลี่ยนทิศทางไปเรื่อยๆ เพราะ
เขาคาดการณ์ว่า ฝ่ายกิลด์สามราชันสวรรค์จะต้องไล่ตามมาอย่างแน่นอน
ดังนั้นเขาจึงต้องสร้างความสับสนให้แก่ฝ่ายตรงข้ามก่อน

หลังจากวิ่งวนไปวนมาจนแน่ใจว่า ศัตรูคงจะมึนงงจากร่องรอยของ
เขาไปอีกพักใหญ่ ฉางซาจึงพาทุกคนออกจากบริเวณนี้ไปจริงๆ

ทุกอย่างเป็นไปตามคาด อสูรไร้ใจและคัปปาติคย์มุ่งหน้ามายังจุดที่
ถูกแบ่งตัวโศกลาไป เมื่อพบร่องรอย อสูรไร้ใจผู้เชี่ยวชาญการสะกดรอย
ก็รีบนำทางในทันที แต่เมื่อตามไปสักพักก็เริ่มรู้ตัว

"บัดซบ! มันสร้างร่องรอยปลอม" อสูรไร้ใจคำรามเสียงดัง

"จอมโจรซาบินฮู้ดมันร้ายกาจจริงๆ" คัปปาติคย์กล่าวขึ้นเบาๆ

อสูรไร้ใจหันไปมองลูกสมุนกล่าวว่า

"แยกย้ายกันออกไป และเสาะหาร่องรอยที่แตกต่าง แม้มันจะทำ
ร่องรอยปลอม แต่มันก็มีเวลาไม่มาก ฉันมั่นใจมันต้องทิ้งร่องรอยจริงไว้
สักแห่ง"

ลูกสมุนเมื่อได้ฟังคำสั่งก็รีบกระเจายันออกไปทันที ไม่ถึงครึ่งชั่วโมง
สายสืบก็พบเส้นทางที่ฉางซาใช้หลบหนีไปจนได้ เขารีบมารายงานให้อสูร
ไร้ใจรู้ในทันที

"ดี...พวกเราติดตามมันไป ถ้าตะวันตกดินแล้ว เราอาจจะตามyak"

อสูรไร้ใจสั่ง แต่เมื่อสะกดรอยไปเรื่อยๆ ทั้งหมดกลับพบว่า ฝ่าย
ตรงข้ามไม่ได้หนีออกไปจากเขตแดนราชันมังกร แต่พวกเขาเลือกที่จะบุก
ลึกเข้าไปมากยิ่งขึ้น

"มันดูแปลกๆ นะ ทำไมมันเลือกบุกเข้าไปข้างใน แทนที่จะหนีออก
ไปข้างนอก หรือมันกำลังใช้แผนการกับพวกเรา" คัปปาติคย์หันไปคุยกับ

อสุรไร้ใจ

"มันเป็นเทคนิค" อสุรไร้ใจตอบ

"เทคนิค...หมายความว่ายังง" คับอาทิตย์ถาม

"หมายความว่า มันแก้งหนึเข้าไปข้างใน พอตะวันตกดินมันจะย้อน
กลับออกมา ตอนนี้มันกำลังสร้างความสับสนให้แก่พวกเรา" อสุรไร้ใจตอบ

"นายเคยเจอแผนแบบนี้มาก่อนหรือ" คับอาทิตย์ถามต่อ

"ใช่! แผนนี้มีคนใช้กันอยู่ในหลายๆ เกม ส่วนใหญ่ประสบผลสำเร็จ
ในการสลักหลุดจากผู้ติดตามฆ่า และเท่าที่สังเกตร่องรอยเทียบกับเวลา
ฝ่ายตรงข้ามไปเร็วมาก สามารถบ่งบอกได้อย่างเดียว เขามีความชำนาญ
ในการหนีเป็นเลิศ" อสุรไร้ใจตอบ

"มันใจใหม่ จะคามพวกมันทัน" คับอาทิตย์ถาม

"มันใจ ค่อให้ไม่ทันเราก็ไล่จี้กันมันไปคิคๆ"

อสุรไร้ใจตอบ เพราะเขามั่นใจในฝีมือการสะกดรอยมาก ค่อให้ฝ่าย
ตรงข้ามหนีเก่งเท่าไร ก็ไม่มีทางรอดพ้นสายตาของเขาไปได้อย่างแน่นอน

นางซาคอนนี้กำลังหนีลึกลงเข้าไปเรื่อยๆ โดยส่งขอมบี้แมนเข้าไป

บุกเบิกเส้นทางก่อน เพราะถ้าพลาด เขาอาจจะถูกสัตว์อสูรมังกรหาง
หนามฆ่า

โซคลากก่อนข้างแปลกใจจึงกล่าวขึ้นว่า

"ทำไมนายถึงพาพวกเราเข้ามาลึกกว่าเดิม"

"ฉันทำเหมือนนายง แต่จะแตกต่างกันตรงที่ฉันจะพาพวกนาย
ย้อนกลับออกไปเมื่อตะวันตกดิน ตอนนี้พวกมันมีวิธีเดียวคือ ต้องวิ่งตาม
ฉันมา" นางซาตอบ

"เหอะๆ ทำไมพวกมันต้องวิ่งตามนายด้วย ในเมื่อเส้นทางมันบังคับ
ให้เข้าและออกได้เพียงสองเส้นทาง กิลด์สามราชนัสนวรรค์เพียงส่งคนไปปิด
ทางออกทั้งสองทางไว้ พวกเราก็ไปไหนไม่ได้ยู่ดี" โซคลากตอบ

นางซาหัวเราะกล่าวขึ้นว่า

"นายคิดคั่นไป กำลังคนของกิลด์สามราชนัสนวรรค์ปัจจุบันใช้ปิด
เส้นทางได้เพียงเส้นทางเดียว ข้ายังมีคนของกิลด์เซียนเหยียบฟ้าคอยถ่วง
ขาหลังพวกมันไว้อีก พวกมันไม่กล้าส่งคนไปชุมนุมบนเส้นทางทั้งสองหรอก

เพราะเท่ากับเป็นการแบ่งความแข็งแกร่งของตัวเอง"

นางซาหุคให้โชคลากย่อยข้อมูลเล็กน้อยก็กล่าวต่อไปว่า

"ถ้าพวกมันโง่แบ่งกำลังไปซุ่มยังเส้นทางทั้งสองจริง ก็ถือว่าเป็นโชคดีของพวกเรา เพราะลำพังเหล่า Undead ของฉันสามารถรับมือกองกำลังของพวกมันได้เพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น"

นางซากล่าวจบประโยค โชคลากจึงเข้าใจเล่ห์กลในสงครามครั้งนี้ การปะทะมีทั้งจริงทั้งหลอก การจะเป็นผู้ชนะต้องคิดให้รอบคอบ ใครมีแผนการดีกว่าฝ่ายนั้นจะมีชัยชนะ กองกำลังที่เหนือกว่าไม่ใช่จะเป็นผู้ชนะเสมอไป

"ฉันนายคิดว่า กิลด์สามราชนัสนวรรค์จะไล่ตามมาที่เปอร์เซ็นต์"

โชคลากเอ่ยปากถามประเด็นนี้อีกครั้ง

"แบคสลิปเปอร์เซ็นต์ ชื่อเสียงอสูรไร้ใจตามที่ฉันได้ฟังมา เขาชำนาญการสะกดรอยในป่า มีความเป็นไปได้สูงเขาจะอ่านแผนการของฉันออก และประเมินสถานการณ์ได้ วิธีที่ถูกเขาจะต้องอาศัยความเร็วของกลุ่มไล่ตามหลังมา ซึ่งถ้าเรามัวชักช้า เราจะต้องมีปัญหาแน่นอน" นางซาตอบ

"คำถามสุดท้าย หลังตะวันตกดินนายจะย้อนกลับไปออกเส้นทางออกที่หนึ่งหรือสอง" โชคลากถามต่อ

"ฉันจะเสี่ยงไปออกยังเส้นทางที่สอง" นางซาตอบ

"เพราะอะไร ไปเส้นทางที่หนึ่งไม่ดีกว่าหรือ นายอย่าลืมกิลด์เซียนเหยียบฟ้ายังอยู่ที่นั่น เราจะปลอดภัยมากกว่าไปยังเส้นทางที่สอง" โชคลากถามต่อ

นางซาย้ำกล่าวขึ้นว่า

"นายได้อ่านแผนที่ภูมิประเทศแถบนี้หรือยัง พื้นที่มุ่งหน้าไปยังเส้นทางออกที่หนึ่งล้วนเต็มไปด้วยที่อยู่ของสัตว์อสูรมังกรหางหนาม ดังนั้นโอกาสพลาคกิสูงตามไปด้วย ถ้าจะหนีให้ทัน ต้องไปตามเส้นทางออกที่สองเท่านั้น"

"เรื่องนี้อสูรไร้ใจรู้ไหม" โชคลากถามต่อ

"ไม่รู้สิ ฉันไม่ใช่พยาธิในท้องเขา แต่ยังไม่ก็ตาม ฉันมั่นใจอสูรไร้ใจจะเลือกความชั่ว โดยการไล่ตามพวกเราตามสัญชาตญาณนักล่าของเขา คิดว่าจะเคาะสุมว่าเราจะไปเส้นทางไหน เอาละ! เลิกถามฉันและเร่งฝีเท้า

กัน เคี้ยวพวกมันตามมาทันแล้วจะหาว่าฉันไม่เตือน"

นางซากล่าวคืบคืบ เพราะขี้เกียจอธิบายแล้ว

ห่างจากตำแหน่งที่นางซากำลังเคลื่อนไหวสองกิโลเมตร อสูรไร้ใจ และคับาติคย์นำสมุนไล่ล่าตามหลังกมา ยอดฝีมือในกิลด์หลายคนได้สลับกันหาเบาะแส การเคลื่อนไหวของพวกเขาจึงไม่ติดขัดและไม่เจอเหตุขัดข้องตลอดเส้นทาง

"เหลือเชื่อจริงๆ พวกเราไม่เจอกับมังกรเลย จอมโจรซาบินฮู้คมันคงศึกษาพื้นที่แถวนี้มาดีมาก"

คับาติคย์กล่าวขึ้น

"ต่อให้ศึกษามาดี ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงพบเจอสัตว์อสูรมังกรหางหนามไปได้หรอก เพราะสัตว์อสูรพวกนี้จะย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆ" อสูรไร้ใจตอบ

"นายคิดว่ามันโชคดี?" คับาติคย์ถามต่อ

"ไม่ใช่ มันอาจจะวางแผนล่วงหน้า และวิ่งตามเส้นทางที่มันกำหนดไว้" อสูรไร้ใจตอบ

"ถ้ามันวางแผนไว้ล่วงหน้า พวกเราจะไล่ตามพวกมันทันได้ไง" คับาติคย์ถามสีหน้าสงสัย

"ทันสิ กลุ่มพวกเราเป็นยอดฝีมือ แต่พวกมันบางคนไม่ใช่ยอดฝีมือ วิชาตัวเบาจึงแตกต่างกัน เราจะใช้ความได้เปรียบนี้ไล่ตามไปให้ทัน" อสูรไร้ใจตอบ

"ดี...หวังว่าเราจะพบพวกมันในเร็วๆ นี้ หึๆ ฉันอยากรู้จริงๆ Undead ของมันจะแน่สักแค่ไหน"

คับาติคย์กล่าวเสียงเรียบ

2

พาลูกค้าเนี

บริเวณถ้ำร้างมังกร

ในที่สุดกิลด์โจรทั้งสิบสามกิลด์ก็เริ่มเปิดฉากการโจมตีกิลด์สายหมอก รุ่งอรุณกับราตรีพยายามตั้งรับบนเนินเขาอยู่นาน แต่ด้วยจำนวนที่แตกต่างกันมาก ผู้เล่นกิลด์สายหมอกจึงเริ่มล้มตาย ด้านกิลด์สายหมอกเองก็ฆ่าผู้เล่นฝ่ายศัตรูไปไม่น้อยเช่นกัน

กิลด์สายหมอกยังโชคดีอยู่บ้าง เพราะกิลด์โจรทั้งสิบสามกิลด์ไม่ได้ร่วมมือกันทั้งหมด ดังนั้นการบุกขึ้นเนินมาจึงมีการปะทะกันเองด้วย พวกเขารู้ดีว่าสมบัติที่สวาทคัลค้นพบมีจำนวนจำกัด หากจะหารกันหมดก็ได้ไม่กี่ร้อยล้าน ดังนั้นพวกเขาจะจับมือเฉพาะกับกิลด์ที่ไว้ใจและเคยคบหากันเท่านั้น

กิลด์มังกรเพลิงได้ส่งยอดฝีมือมาชุมนุมต่างๆ พวกเขายังไม่เคลื่อนไหว เพราะหัวหน้ากิลด์เหรียญทองยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่บนเนินเขาอย่างแน่นหนา

การบุกของกิลด์โจรสร้างความกดดันให้แก่รุ่งอรุณกับราตรีมาก เริ่มแรกพวกเขาตั้งทัพที่กลางเนินเขา ตอนนี้ถูกรุกไล่ถอยร่นขึ้นไปเรื่อยๆ จน

ใกล้จะถึงด้านบนของเนินเขาแล้ว

"รุ่งอรุณ เราต้องตัดสินใจเดี๋ยวนี้ กับคัทที่เราทำให้ถูกใช้ไปกว่าแปดสิบเปอร์เซ็นต์แล้ว ถ้าปล่อยให้พวกมันขึ้นมาบนเนินได้ทั้งหมด พวกเราไม่แต่ตายกับตาย" ราตรีร้องตะโกนถาม

"ถ้าเรานุกลงไป เราก็ตายเหมือนกัน"

รุ่งอรุณที่กำลังโยนระเบิดเพลิงลงจากเนินร้องตะโกนกลับมา แต่เมื่อเห็นเหนือท้องฟ้าทางทิศตะวันออกมีสัตว์อสูรมังกรหางหนามสามตัวกำลังบินมา รุ่งอรุณก็ยี้มเหี้ยม

"สวรรค์ให้ออกาสพวกเราตามแผน ด้านทิศตะวันออกมีสัตว์อสูรมังกรหางหนามกำลังมุ่งหน้ามาที่นี่สามตัว เอาเนื้อสัตว์อสูรที่เก็บไว้โยนลงไปด้านล่างเร็วเข้า" รุ่งอรุณตะโกนบอก

ราตรีเบิกตาโตรับร้องบอกเพื่อนๆ ที่จุ่มรับมือตามที่ต่างๆ ทุกคนได้เตรียมแผนนี้กันไว้แล้ว จึงร้องตะโกนบอกต่อๆ กันไปเป็นทอดๆ

"กรร!"

เสียงกู่ร้องของสัตว์อสูรมังกรหางหนามบนท้องฟ้าสร้างความตกใจให้แก่ผู้เล่นกิลด์โชมมาก ซากเนื้อสัตว์อสูรที่ถูกโยนลงมาจากเนินเขา เป็นเรื่องที่คาดได้ง่ายๆ ว่าฝ่ายตรงข้ามคิดจะทำอะไร พวกเขายังตื่นตกใจไม่หาย เหนือศีรษะก็พบเห็นสัตว์อสูรมังกรหางหนามบินโฉบผ่านไป

พวกเขาตกใจมากยิ่งขึ้น เมื่อพบว่าสัตว์อสูรมังกรหางหนามไม่ได้มาตัวเดียว แต่มันมีถึงสามตัว สองในสามได้กลืนซากเนื้อสัตว์อสูร มันก็บินโฉบลงมาปัจจุบันทันด่วน ผู้เล่นกิลด์โชมทั้งสิบสามกิลด์ต่างกระโจนหนีตายกันใหญ่

ตูม! เศษหินและเศษไม้ปลิวว่อน เมื่อเท้าของมันสัมผัสพื้น

กรร! เสียงกู่ร้องคำรามราวกับจะข่มขวัญทุกคนที่อยู่ในบริเวณนี้ สัตว์อสูรมังกรหางหนามเขมือบก้อนเนื้อสดตรงหน้ามันลงท้องทันที หลังจากนั้นมันก็บุกเข้าโจมตีเหล่าผู้เล่นต่อ เพราะทุกคนล้วนเป็นเหยื่อของมัน

ตูม! สัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวที่สามแล่นดิ่งลงสู่พื้นเหนือเนินเขา ผู้เล่นกิลด์สายหมอกต่างก็กระโจนลงในหลุมที่ได้ขุดไว้ล่วงหน้า พร้อมดึงเศษใบไม้มาปิดปากหลุม สัตว์อสูรมังกรหางหนามเมื่อไม่พบเหยื่อบนเนินเขา มันก็วิ่งลงเนินตามเพื่อนของมันไป

การโจมตีของสัตว์อสูรมังกรหางหนามเร็วมาก พวกมันร่วมมือกันล่าเหยื่อโดยคักทางถอยของผู้เล่นเอาไว้ ผู้เล่นแม้จะมีทักษะวิชาตัวเบาสูง แต่ก็ไม่สามารถรอดจากการโอบล้อมโจมตีของมัน หางของสัตว์อสูรมังกรหางหนามเมื่อฟาดไปที่ใด บริเวณนั้นล้วนถูกทำลายยับเยิน ผู้เล่นกิลด์โจรทั้งสิบสามกิลด์หลายคนเจอหางฟาด หลายคนถูกกรงเล็บของมันฉีกร่าง บางคนถูกกัดกินอย่างน่าอนาถ

"หนีเร็ว!"

ผู้เล่นกิลด์โจรหลายคนร้องตะโกนบอกเพื่อนๆ พวกเขารู้ดี การต่อสู้กับสัตว์อสูรมังกรหางหนามแค่ตัวเดียวอาจพอมีหวัง แต่ถ้าจะต้องต่อสู้กับสัตว์อสูรมังกรหางหนามถึงสามตัว มันเป็นการแสหาความตายเท่านั้น

สัตว์อสูรมังกรหางหนามตัวที่สาม ซึ่งเป็นตัวใหญ่ที่สุด มันลงมาจากเนินเขาปุบ ก็ฟันลูกบอลไฟไล่โจมตีเหยื่อที่กำลังวิ่งหนีตายทันที

บึ้มๆ! เสียงระเบิดคังสนั่นหวั่นไหว เศษหิน เศษกิ่งไม้ และเศษดินปลิวว่อน ร่างของผู้เล่นหลายคนถูกแรงระเบิดของลูกบอลเพลิงกระแทกร่างจนปลิวขึ้นไปบนท้องฟ้าหลายเมตร ก่อนจะตกลงมอล้มกลิ้งบนพื้น

พริบ! พริบ! เปลวไฟลุกโชนขึ้นหลายจุด ตามตำแหน่งที่สัตว์อสูรได้ใช้บอลไฟโจมตี ไฟของมันไม่ใช่ไฟธรรมดา แม้จะเป็นต้นไม้สดก็สามารถติดไฟได้โดยง่าย

"อย่ารวมกลุ่มกัน! แยกย้ายกันหนีเร็ว!" ผู้เล่นกิลด์โจรร้องตะโกนเตือนเพื่อนๆ

ชั่วพริบตา แต่ละคนก็วิ่งแยกย้ายกันไปคนละทาง สัตว์อสูรมังกรหางหนามทั้งสามตัวต่างก็ฟันบอลไฟไปทุกทิศทาง เพียงไม่กี่นาทีที่ตัวบริเวณนี้ก็กลายเป็นทะเลเพลิง

รุ่งอรุณกับราตรีที่หลบซ่อนตัวอยู่ในหลุมดินรู้สึกเสียไปถึงกระดูกสันหลัง โชคดีพวกเขาอยู่บนเนินเขา ถ้าอยู่ด้านล่างคงได้วิ่งหนีกันจนลั่นห้อย

การโจมตีของสัตว์อสูรมังกรหางหนามเมื่อครู่ ส่งผู้เล่นกิลด์โจรเกือบห้าสิบคนไปพบ NPC ส่วนที่เหลือก็มีบาดเจ็บบ้าง แต่ส่วนใหญ่ยังหลบหนีไปได้

ห่างออกไปไกลพอสมควร

เหล่าขอดีมือของกิลด์มังกรเพลิงที่เตรียมไว้ล้วนต้องย้ายสถานที่ชุมนุมคือออกมาห่างๆ ผู้เล่นสายสืบรีบไปส่งข่าวให้หัวหน้ารู้ถึงสถานการณ์แปรผันนี้

ไคร่มไม้ คาวราชันเมื่อได้ยินเสียงสัตร์อสูรมังกรหางหนามกู่ร้อง เขาก็ดูเหมือนจะเฉาเหตุการณ์ได้ตั้งแต่ต้นแล้ว เมื่อลูกสมุนวิ่งกระหืดกระหอบมารายงาน เขาจึงไม่ได้ตื่นเต้นอะไร

"กิลด์สายหมอกโชคดีจริงๆ" มือคาบับนอบ

คาวราชันถอนใจกล่าวขึ้นว่า

"ชะตาฟ้าลิขิต ใครจะไปคิดสัตร์อสูรมังกรหางหนามจะมาถูกที่ถูกเวลาเช่นนี้"

มือคาบับหันไปมองคาวราชันกล่าวขึ้นว่า

"เราจะเอาอย่างไรต่อ"

"ใช้แผนจ้างวานเดิม เมื่อสัตร์อสูรมังกรหางหนามจากไป กิลด์สายหมอกจะต้องชิงหลบหนีอย่างแน่นอน สิ่งคนของเราให้คนจับคาคุกิลด์สายหมอกให้ดีๆ เราจะตามพวกมันไปห่างๆ ก่อน" คาวราชันวางแผน

มือคาบับยกหน้าหันไปสั่งงานสายสืบ ชั่วครู่เดียวสายสืบก็หายตัวไป

"นายจะจ้างวานกิลด์ไหน เลือกแล้วหรือยัง" มือคาบับมาถามคาวราชันต่อ

"ในรายชื่อกิลด์โจร มีกิลด์หนึ่งที่ฉันรู้จักพวกเขา เราน่าจะคุยกันได้" คาวราชันตอบ

"หา? นี่นายหัดไปคบหากับพวกโจรอาชีพแล้วหรือเนี่ย" มือคาบับเอ่ยปากแซว

คาวราชันหัวเราะกล่าวขึ้นว่า

"เราคบกันเพื่อผลประโยชน์ล้วนๆ เพราะบางครั้งเราต้องให้वानคนอื่นทำงานเปลี่ยนตัว เพื่อให้ตัวเรายังคงใสสะอาด เหมือนที่เรากำลังจะทำอยู่นี่ไงหัวหน้า"

"ฮ่าๆ คิ ฉันหวังว่ามันจะได้ผล และเราวยังเหลือเวลาพอไปตามหาหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินอีกคน"

มือคาบับกล่ำยืมๆ

ในขณะที่สนามรบด้านทิศใต้ของหลินจื่อชวี่กำลังวุ่นวาย ด้านฉางซา ก็กำลังหนีหัวซุกหัวซุน ด้วยความไม่สบายใจของฉางซา เขาจึงส่งซอมบี้แมน ย้อนกลับไปสำรวจในเส้นทางที่ผ่านมาก็พบว่า ศัตรูได้ไล่จี้ติดตามในระยะหนึ่งกิโลเมตรแล้ว ถ้าปล่อยยให้ติดตามต่อไปเช่นนี้ พวกเขาจะต้องไล่ตามทันอย่างไม่ต้องสงสัย

"นายกำลังบอกว่า ศัตรูของเรา กำลังไล่จี้มาติดๆ นายรู้ได้ไง" โซค ลากถามสีหน้าสงสัย

"พี่ชายมีสายสืบพิเศษ พวกเขาทำหน้าที่สอดส่องคู่กันทางให้แก่ พี่ชาย" ลมกรดตอบแทน

"หือ? นายมีทีมช่วยหรือ" โซคลากถามในขณะวิ่ง

"ใช่"

ฉางซาตอบสั้นๆ โดยไม่ได้อธิบายอะไรเพิ่ม

"พวกมันอยู่ห่างจากพวกเราหนึ่งกิโลเมตร มันจะตามพวกเราทันไหม" โซคลากถามต่อ

"ตามทันแน่นอน"

ฉางซาตอบแบบไม่ปิดบัง ทำให้สีหน้าของโซคลากต้องซิกเฉิด เมื่อแตกต่างจากลมกรดและอิงฮิง ทั้งหมดรู้ดี ถ้าปะทะกับกิลด์เทพสวรรค์แบบ ฟูลทิมเมื่อไร คายหมู่เมื่อนั้น

"นายคิดแผนไว้รับมือหรือยัง" โซคลากรีบถาม

"มีแล้ว แต่ก็เสี่ยงพอสมควร ถ้ามันจับได้ของฉันได้ นายพร้อมจะเสี่ยงไหม" ฉางซาตอบ

"พร้อม" โซคลากตอบสั้นๆ

ฉางซาพยักหน้ากล่าวต่อไปว่า

"โค้งหน้า เราจะวิ่งย้อนอ้อมกลับแล้ว แต่เราจะวิ่งโค้งก่อนจะย้อนกลับมาตัดเส้นทางเดิม แผนของฉันคือ เมื่อถึงจุดตัด พวกนายต้องหนีขึ้นต้นไม้บริเวณนั้น และเลือกเส้นทางบนต้นไม้สักหนึ่งถึงสองกิโลเมตรก่อน จะให้เส้นทางปกติ ส่วนฉันจะสร้างรอยเท้ามุ่งหน้าไปยังเส้นทางออกที่หนึ่ง"

"นายจะเดินทางตามลำพังหรือ" โซคลากถามต่อ

"ใช่! ฉันจะล่อหลอกให้พวกมันตามฉัน แต่ถ้าอสูรไร้ใจมันฉลาด มันอาจจะแบ่งกำลังคนตามพวกนายไปเช่นกัน ดังนั้นพวกนายก็ต้องระวัง

เอาไว้ให้ดี"

นางซาอิบาย ก่อนจะกล่าวต่อไปว่า

"พวกนายไม่ต้องกังวล ฉันจะโทรศัพท์ไปบอกเหล่าอูครให้ส่งคนไป
รอยังเส้นทางออกที่สอง พวกนายจะปลอดภัยในระดับหนึ่งที่นี่"

นางซากล่าวจบ ก็หันไปมองลมกรดกล่าวต่อไปว่า

"นายจำสถานที่หลบซ่อนของเพื่อนนายได้ไหม"

"จำได้" ลมกรดตอบ

"นายคงต้องไปรับพวกเขาเองแล้วละ" นางซาตอบ

"ได้! พี่ชายไม่ต้องเป็นกังวล ฉันทำเครื่องหมายสถานที่อยู่ของพวกเขา
เอาไว้หลายจุด ไม่พลาดแน่นอน" ลมกรดตอบ

เมื่อทั้งหมดตกลงกันแล้ว นางซาก็เริ่มวิ่งตีโค้งอ้อมกลับไปยังเส้นทางเดิม โดยการวิ่งตีโค้งอย่างช้าๆ เพื่อไม่ให้ศัตรูที่ตามหลังมารู้สึกตัวว่า
พวกเขากำลังวิ่งกลับไปทางเดิมแน่นอนนางซาต้องภาวนาให้ศัตรูละเลย
การดูเฝ้าทิศ ไม่งั้นพวกเขาจะรู้ความจริงในเวลาไม่นานนัก

นางซาพาเหล่าสมุนวิ่งต่ออีกเกือบครึ่งชั่วโมงก็อ้อมกลับมาบรรจบ
เส้นทางเดิม โดยย้อนเส้นทางมาอยู่ด้านหลังของกลุ่มศัตรู นางซาปล่อย
เหล่า Undead ออกมาเป็นระยะทางหนึ่งแล้ว บนพื้นจึงเต็มไปด้วยรอย
เท้าอัศวินกระตุกจำนวน 30 ตัว

เมื่อมาถึงจุดตัดตามแผนการ โชคกลาง ลมกรด และอิงหยิงก็เห็น
ร่างขึ้นต้นไม้และแยกตัวจากไป ส่วนนางซาก็พาเหล่า Undead วิ่งตรง
ไปยังเส้นทางออกที่หนึ่ง ซึ่งจริงๆ เขาก็ไม่ได้คิดไป แต่สถานการณ์บังคับ

แม้นางซาจะถูกไล่ล่าจากทั้งหมด แต่ถึงกระนั้น เขาก็มีความคิดจะ
กำจัดผู้เล่นกิลด์เทพสวรรค์กลุ่มนี้ทุกคน เพราะนิสัยพระเอกอย่างเขา
ไม่เคยปล่อยให้ผู้ร้ายลอยนวล

ปัญหาเดียวที่นางซางังวลก็คือ เหล่า Undead ของเขาบางส่วน
ได้ตายกันสองครั้งแล้ว ถ้ามันตายอีกรอบ เขาจะต้องสูญเสียพวกมันไป
ตลอดกาล และเขาโคตรชิวเปอร์อยู่แล้ว เงินที่จะได้จากการปล้นคนของกิลด์
เทพสวรรค์ที่ไล่ตามเขามาในอนาคต มันจะไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการ
ผลิต Undead อัศวินกระตุกรุ่นใหม่ทดแทนรุ่นที่ตายไป

"บัคซบ! ถ้าเงินในกระเป๋าพวกนายรวมกันไม่พอนะ ฉันจะฉวย

โอกาสกลับไปปล้นกิลด์เทพสวรรค์กับกิลด์สามราชาชั้นสวรรค์ที่เมืองนา
อีกรอบให้หมดकुเลย"

นางซากล่าวอาฆาตไว้

ห่างจากตำแหน่งที่นางซายู่ประมาณ 600 เมตร อสุรไร้ใจที่วิ่งตาม
หลังเหล่าสมุนกลุ่มใหญ่เริ่มรู้สึกถึงความผิดปกติ เพราะรอยเท้าที่กำลังวิ่ง
มันเบี่ยงไปที่ละนิด อสุรไร้ใจที่อาศัยลูกสมุนระดับสูงหิวปีกเพราะวิชาตัวเบา
ของตัวเองถดถอยรีบตรวจสอบดูเพิ่มเติมที่ข้อมือทันที เมื่อพบว่าเป็นการวิ่ง
คิโค้งย้อนกลับเขาก็แหกปากดั่งลั่น

"ทุกคนหยุดสักระยะก่อน!"

เสียงร้องของอสุรไร้ใจ ทำให้คับาติคย์ที่วิ่งไปอยู่กลางกลุ่มรีบย้อน
กลับมา

"เกิดอะไรขึ้น" คับาติคย์ถาม

"เราหลงกลมันแล้ว" อสุรไร้ใจตอบ

"หลงกล? หมายความว่ายังไง?"

คับาติคย์ถามสีหน้างงๆ ไม่เข้าใจที่อสุรไร้ใจพูด

"หัวหน้าดูเพิ่มเติมสิ เรากำลังวิ่งย้อนกลับไปทางเดิม" อสุรไร้ใจตอบ

คับาติคย์กะลึงและรีบยกเพิ่มเติมที่ข้อมือขึ้นมาดู เขาเบิกตาโต

"มันหลอกให้เราวิ่งวนอย่างซ้ำๆ"

"ถูกต้อง!" อสุรไร้ใจตอบ

"บัดนี้ พวกเราก็ต้องวิ่งย้อนกลับไปทางเดิม เราอาจจะตามทัน
พวกมัน"

คับาติคย์เสนอ อสุรไร้ใจส่ายหน้ากล่าวขึ้นว่า

"ระยะทางวิ่งย้อนกลับไปทางเดิม หรือจะตามรอยเท้าพวกมันไป
มีค่าเท่ากัน ดังนั้นเราจะเดินหน้าต่อไป แต่ฉันต้องการจะบอกให้สายสืบ
ทุกคนตรวจสอบรอยเท้าอย่างเคร่งครัด มีอะไรผิดปกติก็รีบมาบอกฉัน
เพื่อประเมินสถานการณ์"

คับาติคย์เพิ่งจะได้รับรายงาน พบรอยเท้าเหล่า Undead จำนวน
มากที่ด้านหน้าเมื่อครู่ เขาจึงกล่าวขึ้นว่า

"มีการเปลี่ยนแปลงของรอยเท้า คนของเราพบเห็นรอยเท้า Un-

dead ที่ด้านหน้าไม่ต่ำกว่าสามสิบรอย นายมีความเห็นยังงัยกับเรื่องนี้"

"มันกำลังจะใช้แผนการบางอย่างแน่นอน อิม..."

อสูรไร้ใจกล่าวรำพึง พร้อมกับแสดงสีหน้าครุ่นคิด สักพักก็คิดนึ้น
กล่าวขึ้นว่า

"การเพิ่มรอยเท้าของพวกมัน จุดประสงค์เพื่อกลบรอยเท้าเดิมของ
ผู้เล่นที่มันช่วยเหลือ ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้สูงที่จอมโจรซาบินฮู้ดและคน
ที่มันช่วยกำลังจะแยกกันเดินทาง"

"แยกกันเดินทาง นายคิดว่ามันจะใช้เส้นทางเดิมหรือเปล่า" คับ
อาทิตย์ถาม

"ตอบยาก คงต้องตามรอยของพวกมันไปก่อนเท่านั้น ระหว่างนี้พวก
เราจะต้องหาเบาะแสการแยกกลุ่มของพวกมันไปด้วย ถ้าไม่เจอเราค่อยมา
คุยกันอีกที" อสูรไร้ใจตอบ

คับอาทิตย์นิ่งเงียบไปสักพักก็กล่าวขึ้นว่า

"นายคิดว่า ความสามารถของจอมโจรซาบินฮู้ดอยู่ระดับไหน"

"หัวหน้าต้องการถามความสามารถของมันด้านไหน" อสูรไร้ใจถาม
กลับ

"ทุกด้าน" คับอาทิตย์ตอบ

"ด้านการต่อสู้ยังงัยไม่แน่ชัด ด้านเล่ห์เหลี่ยมและชั้นเชิงกลยุทธ์
เข้าขั้นร้ายกาจมาก ด้านความหน้าด้านไร้ยั้งอายถึงขั้นซูเปอร์แล้ว" อสูร
ไร้ใจตอบ

คับอาทิตย์ยิ้มแฉ่งๆ ไม่พูดอะไรต่อ

อสูรไร้ใจเรียกลูกสมุนทุกคนมาทำความเข้าใจอยู่พักใหญ่ ก่อนจะ
ออกเดินทางต่อ

ครึ่งชั่วโมงต่อมา อสูรไร้ใจและสมุนก็เดินอ้อมมาถึงจุดตัดที่พวกเขา
เคยเดินผ่านไปแล้ว คับอาทิตย์หวังคิ้วกระตุกกล่าวขึ้นว่า

"ตกลงมันไปทางไหนเนีย"

อสูรไร้ใจพ่นลมหายใจออกมากล่าวขึ้นว่า

"พวกมันมีทางไปแค่สามเส้นทาง เส้นทางแรกคือมุ่งหน้าไปยังเส้น
ทางออกที่หนึ่ง เส้นทางที่สองคือ มันเดินวนซ้ายเส้นทางด้านหน้าอีกรอบ
หนึ่ง เพื่อหลอกพวกเราทุกคน เส้นทางที่สามคือ พวกมันได้เดินย้อนกลับ

ไปตามรอยเดิมที่เราผ่านมา เพื่อไปยังเส้นทางออกที่สอง"

"นายคิดว่าพวกเราควรจะทำยังไง" คับอาทิตย์ถามต่อ

"ฉันขอสารภาพ ฉันอ่านใจจอมโจรซาบินฮู้ดไม่ออก เพราะเราไม่เคยเห็นประวัติการรบของมัน ดังนั้นมีวิธีเดียว เราต้องเสี่ยงแบ่งคนออกไปทั้งสามทิศทาง โดยแบ่งจำนวนคนของเราตามความสำคัญของเส้นทาง" อสูรไร้ใจกล่าวเสียงเรียบ

"ไม่เข้าใจ อธิบายให้ชัดเจนสิ" คับอาทิตย์กล่าวขึ้น

อสูรไร้ใจพยักหน้ากล่าวต่อไปว่า

"เส้นทางที่มีความสำคัญลำดับแรกคือเส้นทางออกที่หนึ่ง จากรอยเท้าบนพื้นดิน ฉันมั่นใจ ถ้าพวกเราตามไป ยังไงก็พบเป้าหมายแน่นอน เส้นทางนี้เราจะส่งคนติดตามไปมากที่สุด เพราะมีโอกาสจะปะทะกัน"

อสูรไร้ใจสูดหายใจเล็กน้อยก็กล่าวต่อไปว่า

"ส่วนเส้นทางที่สองจะยังไม่พุดถึง เราจะพุดถึงเรื่องเส้นทางที่สามก่อน เส้นทางนี้พวกเราควรส่งคนของเราออกติดตามน้อยที่สุด ถ้าหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินหนีไปตามเส้นทางนี้ เราสามารถรอกองกำลังไปสมทบได้"

อสูรไร้ใจเว้นช่วงให้ทุกคนคิดตาม ก่อนจะกล่าวต่อไปว่า

"เรามาคุยถึงเส้นทางที่สอง โดยเราจะใช้จำนวนคนให้ไปในเส้นทางนี้มากกว่าเส้นทางที่สามสองเท่า โดยมีเป้าหมายจุดโจมตี ถ้าพบเจอหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินและสมุน"

คับอาทิตย์ใช้มือเกาศีรษะกล่าวยืนยันว่า

"ทำไมไม่ให้กำลังพลเส้นทางที่สองและสามเท่ากันไปเลย มาแบ่งทำไมให้ยุ่งวาย"

"เพราะพวกเราไม่รู้ไง มันไปในเส้นทางที่สองหรือเปล่า สมมติมันไปในเส้นทางที่สอง ด้วยกำลังที่ส่งไปน่าจะจัดการพวกมันได้ไม่ยาก แต่ถ้าไม่พบเจอพวกมัน เราก็ยังมีโอกาสจะเลือกเสริมกำลังในเส้นทางที่หนึ่ง ที่อาจจะเจอวิกฤต หรือไปเสริมกำลังในเส้นทางที่สาม ในกรณีพบเจอเบาะแสแล้ว"

อสูรไร้ใจอธิบายเล่ห์กลในการแบ่งกำลังของเขา

"จริงด้วย ถ้าพวกมันใช้เส้นทางที่สองและเดินลึกเข้าไปอีก เราจะ

ลำบากในการติดตามต่อทันที ในขณะที่เดียวกัน ถ้าไม่พบเจอพวกมันในเส้นทางที่สองตามที่นายพูด พวกเราก็แค่เสียเวลาเพียงหนึ่งชั่วโมง เพื่อย้อนกลับมาที่จุดเดิมนี้" คับอาทิตย์กล่าวยิ้มๆ

เมื่อหัวหน้ากิลด์ไม่คัดค้าน อสูรไร้ใจก็แบ่งกำลังและเริ่มออกติดตามทันที โดยอสูรไร้ใจและคับอาทิตย์เลือกที่จะไล่ตามฉางซาไป

ถ้ารังมังกร

สัตว์อสูรมังกรหางหนามทั้งสามตัวโจมตีจนพอใจแล้ว พวกมันก็บินจากไป ผู้เล่นกิลด์สายหมอกพากันโผล่ศีรษะขึ้นมาจากหลุมสีหนังกล้าๆ กลัวๆ อยู่บ้าง

"พวกมันไปแน่หรือยัง" ราตรีถาม

"คิดว่าไม่มีปัญหาแล้ว เคียวฉันจะขึ้นไปก่อน"

รุ่งอรุณกล่าวจบก็กระโดดขึ้นจากหลุม เขาเห็นร่างขึ้นไปบนต้นไม้สูงเพื่อติดตามดูสัตว์อสูรมังกรหางหนามที่บินบนท้องฟ้า เมื่อไม่พบเจอร่องรอยของพวกมันแล้ว เขาก็ส่งสัญญาณเรียกผู้เล่นที่หลบในหลุมขึ้นมา

เมื่อผู้รอดชีวิตทั้งหมด 21 คน มารวมอยู่ด้วยกัน สตางค์ก็กล่าวขึ้นว่า

"พวกเราควรจะทำยังไงต่อไปดี"

"นี่เป็นโอกาสทองแล้ว เราจะรีบออกไปจากที่นี่ โดยเราจะเลือกทิศทางที่คนของกิลด์ฉันกำลังจะมาช่วย ถ้าโชคดีเราจะพบพวกเขาในเร็วๆ นี้" รุ่งอรุณตอบ

"เรื่องคนของกิลด์ฉันล่ะ" สตางค์ถามต่อ

"เรายังทำอะไรไม่ได้ เพราะเราต้องเอาตัวเองให้รอดก่อน ส่วนคนของนายที่ยังไม่พบเจอ ฉันจะบอกให้เผ่าอูครช่วยตามหา ตอนนี้กิลด์ต่างๆ ล้วนพุ่งเป้ามาที่นาย พวกเขาน่าจะปลดปล่อยระดับหนึ่ง" รุ่งอรุณตอบ

สตางค์ไม่ได้พูดอะไรอีกนอกจากส่ายหัว จนปัญญาในการช่วยเหลือลูกกิลด์ของตัวเอง รุ่งอรุณก็ไม่รอช้ารีบพากำลังคนออกเดินทางอย่างเร่งรีบ ก่อนที่กิลด์โจรทั้งสิบสามกิลด์จะตั้งหลักได้

ห่างจากตำแหน่งที่รุ่งอรุณอยู่ไม่กี่โกลน ผู้เล่นกิลด์มังกรเพลิงก็เริ่มเคลื่อนไหว พวกเขาส่งผู้เล่นบางส่วนติดตามกิลด์สายหมอกไปต่างๆ ส่วน

อีกกลุ่มใหญ่ก็ทำการลบร่องรอยของกิลด์สายหมอกที่ทิ้งไว้บนพื้น เพื่อไม่ให้กิลด์โจรต่างๆ สามารถตามไปได้ง่ายๆ

คาราชันกับมือคาบเดินออกมาจากมุมหนึ่งของป่าดิบ ลุกสมุนก็รีบเข้าไปรายงานสถานการณ์ให้รับรู้ ทั้งสองแสดงความรู้สึกพอใจมาก

"เราจะให้กิลด์ขุนโจรโจมตีเมื่อไร" มือคาบเอ่ยปากถามขึ้น

"อย่างน้อยต้องห่างจากจุดนี้สองกิโลเมตรขึ้นไป และเราต้องมั่นใจตำแหน่งที่โจมตีนอกจากกิลด์ขุนโจรจะมีเพียงกิลด์ของพวกเราเท่านั้น แผนการของพวกเราจึงจะสมบูรณ์" คาราชันอธิบาย

"ดี! หวังว่าพวกเขาจะทำงานได้คืออย่างที่คุยไว้" มือคาบกล่าวยิ้มๆ

ด้านนางซา ปัจจุบันได้หนีศัตรูไปไกลพอสมควรแล้ว ตามจริง
นางซาไม่ได้ปล่อยให้โชคกลาง ลมกรด และอิงหยิงเดินทางเพียงสามคน เขาได้ส่งซอมบี้แมนไล่ตามไปห่างๆ เขาเคว่า อสูรไร้ใจต้องใช้กำลังส่วนใหญ่ตามล่าเขามาอย่างแน่นนอน ส่วนอีกสองทิศทางที่เหลือ น่าจะส่งกองกำลังไปเพียงเล็กน้อย

นางซาคิดจะให้ซอมบี้แมนจับตัวศัตรูที่ไล่ตามโชคกลางไปมัดเอาไว้ เพื่อถ่วงเวลาในการหนีเพิ่ม

เมื่อพระอาทิตย์เริ่มตกดิน ความมืดก็เริ่มเข้ามาเยือน สมุนกิลด์สามารถสังหารคนที่ได้ถูกเลือกมาทำภารกิจนี้ ก็เริ่มปฏิบัติงานยากลำบากมากขึ้น แน่นนอนเมื่อพวกเขากระจายกำลังกันหาเบาะแสตามจุดต่างๆ ซอมบี้แมนก็ฉวยโอกาสทองนี้ลอบโจมตีสู่ที่ละคน

ความมืดทำให้ผู้เล่นทั้งห้าคนถูกจับตัวได้ทั้งหมด พวกเขาแม้จะถูกโจมตีก็นิรู้เป็นฝีมือของใคร เพราะฝ่ายตรงข้ามลอบเข้ามาด้านหลัง พวกเขารู้เพียงว่า ผู้เล่นคนนี้ร่างใหญ่และแข็งแรงมากๆ

ซอมบี้แมนมัดร่างพวกเขากับต้นไม้ตามคำสั่งของนางซา และแอบไปชุมนุมอยู่ที่เดิมเพื่อรอกำลังที่อาจจะมาเสริมใหม่เร็วๆ นี้

นางซาปัจจุบันกำลังหนีพร้อมกับเหล่า Undead แต่ผู้เล่นกิลด์สามารถสังหารคนก็สามารถไล่ตามมาทันในเวลาเพียงหนึ่งชั่วโมง เพราะพวกเขาไม่ต้องเสียเวลาระมัดระวังเส้นทางเหมือนนางซา พวกเขาเพียงตามรอยเท้าของศัตรูเท่านั้น

"การสะกดรอยและการไล่ตามของพวกมัน ยอคเยียมสมคำเล่าลือจริงๆ" นางซาเอ่ยปากชม

เมื่อได้ยินเสียงร้องตะโกนสั่งงานที่ด้านหลัง นางซาเงยหน้ามองท้องฟ้า ตอนนี้พระอาทิตย์ตกดินไปเรียบร้อยแล้ว ความมืดจึงมาเยือน

"หึๆ มาประลองกันหน่อยก็แล้วกัน"

นางซากล่าวจบ เขาปล่อยอัศวินกระดุกเดินเท้าที่มีอยู่ออกมาทั้งหมด และสั่งอัศวินกระดุกเดินเท้าไปหลบซ่อนตัวตามที่ต่างๆ โดยนางซาออกคำสั่งให้พวกมันโจมตีในทันทีเมื่อศัตรูมาถึงจุดที่กำหนด

"อัศวินออร์คเดินเท้า ออกมา"

นางซาเอ่ยปากสั่งการ อัศวินออร์คเดินเท้า 40 ตัว ก็ออกมาจากประมุขี พวกมันต่างได้รับคำสั่งให้ลอบสังหารศัตรูทุกคนที่ผ่านทางมา พวกมันเป็นตัวละครนักฆ่าที่น่าเกรงขาม ชั่วครู่เดียวร่างของพวกมันก็หายตัวไปตามจุดต่างๆ

กองกำลังของกิลด์สามราชนสวรรค์ นางซาคำนวณไว้ที่ 50 คน อสูรไร้ใจน่าจะแบ่งลูกสมุนไปยังเส้นทางที่สองและสามรวมกัน 20 คน ที่เหลือคงมุ่งหน้ามาทางเขา

ศัตรูจำนวน 30 คน นางซาไม่กลัว เพราะเขามีกองทัพอัศวินกระดุกเดินเท้าเหลืออยู่ 60 ตัว อัศวินออร์คเดินเท้าอีก 40 ตัว รวมกันได้ 100 ตัว เมื่อเอามาคำนวณผลได้ผลเสียในกลยุทธ์หมาหมู่ ศัตรูเท่ากับถูกรุม 3 ต่อ 1 ปัจจุบันระดับพื้นฐานของเหล่าศัตรูล้วนอยู่ที่ระดับ 63-66 โอกาสได้ชัยชนะของนางซาจึงมีสูงถึง 70 เปอร์เซ็นต์

นางซารู้ว่าคัปปาติศย์จะต้องมาด้วยอย่างแน่นอน ดังนั้นคนคนนี้เขาจำเป็นต้องรับมือเอง เพราะถ้าปล่อยให้เหล่า Undead ที่ไร้สมองไปสู้คงจะเป็นโง่

นางซารออยู่โอ้ใจก็พบเห็นผู้เล่นกิลด์สามราชนสวรรค์กำลังมุ่งหน้ามากลุ่มใหญ่ เขาค่อนข้างคิใจ เพราะกำลังพลของกิลด์สามราชนสวรรค์ไม่ได้มาครบ 30 คน พวกเขามีเพียง 27 คนเท่านั้น

นางซาคาดเดาว่า พวกเขาน่าจะตายตอนที่ปะทะกับกิลด์เซียนเหยียบฟ้า เมื่อเกิดใหม่พวกเขาจึงคงหล่นอยู่แถวๆ บริเวณที่เคยปะทะกับกิลด์เซียนเหยียบฟ้า

ฝ่ายตรงข้ามใช้คบไฟ เขาจึงมองได้อย่างชัดเจนว่า อสูรไร้ใจรั้งอยู่ท้ายสุด โดยมีองค์รักษ์พิทักษ์ซ้ายขวาเพื่อป้องกันอันตรายจากการจู่โจมเร็ว

เมื่อผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์เข้ามาถึงจุดที่กำหนด อัศวินกระดุกเดินเท้าก็ไหลออกมาจากป่า และเข้าโจมตีเร็ว คับอาทิตย์พบเห็นก็รีบร้องเตือนสมุน

เสียงอาวุธถูกชักออกมาจากฝักคังต่อเนื่อง เหล่าอัศวินกระดุกเดินเท้าต่างก็ดาหน้าเข้าปะทะกับผู้เล่นที่อยู่ด้านหน้าสุด คับอาทิตย์เห็นร่างทะยานเข้าหาอัศวินกระดุกเดินเท้าที่กำลังรุมลูกสมุนของตัวเอง แต่เขาก็พบว่ามัลลิกฤษพุ่งเข้ามาหาด้วยความเร็วสูง

"ใครลอบโจมตีฉัน"

คับอาทิตย์พินคบบอกไปด้านหน้า ลูกฤษก็ระเบิดเสียงคังสนั่นกลางอากาศ ร่างของคับอาทิตย์ถูกแรงกระแทกลอยย้อนกลับไปทางเดิม ก่อนเท้าจะสัมผัสพื้น

ฟ้าวาวๆ! เสียงลูกฤษแหวกอากาศเรียงติดกันโจมตีเขาต่อเนื่อง คับอาทิตย์พลิกตัวหลบลูกฤษคอกแรก และเหวี่ยงคบบนออกไปอย่างรวดเร็วเพื่อปะทะกับลูกฤษคอกที่สอง เปรี๊ยะ! เสียงลูกฤษหัวเงินระเบิด คับอาทิตย์พลั้วตัวอีกครั้งและเหวี่ยงสันเท้าเตะไปที่ลูกฤษคอกที่สาม

ฉะ! ลูกฤษเจอสันเท้าฟาดก็เปลี่ยนทิศทางพุ่งเข้าไปหาต้นไม้ต้นหนึ่ง

ตูม! เสียงระเบิดคังสนั่นหวั่นไหว เปลือกไม้ปลิวกระจาย ฉางซาที่เป็นคนยิงถึงกับสูดหายใจลึกๆ เขาคิดไม่ถึงคับอาทิตย์จะมีสัญชาตญาณรับมือการโจมตีเร็วขนาดนี้

"ยอดเยี่ยมของจริง"

ฉางซากล่าวรำพึงเบาๆ ในขณะที่เคลื่อนไหวย้ายจุดยิง

ฟ้าวาว! ฉางซาปล่อยลูกฤษอีกสองคอกใส่คับอาทิตย์ เพราะเขาไม่ต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามมีเวลาไปยุ่งกับทางอื่น คับอาทิตย์ยังคงสามารถรับมือกับลูกฤษที่พุ่งเข้ามาโจมตีเขาได้อย่างมั่นคง

'มันเป็นยอดเยี่ยมเชิงฤษจริงๆ'

คับอาทิตย์คิดในใจ ปกติผู้เล่นใช้ธนูทั่วไป ไม่มีทางหยุดเขาได้

"Undead เผาออร์ค!"

อสูรไร้ใจที่อยู่ในความคุ้มครองของสมุน พบเห็นบางอย่างโผล่ออกมาจากต้นไม้เพื่อมาโจมตีสมุนของคุณ เขาจึงร้องตะโกนเสียงดัง

"อะไรนะ! มีเผ่าออร์คด้วย" คับอาทิตย์ร้องอุทานน้ำเสียงตกใจ

"บัคซบ! มันมีสอง Undead ในมือไฉ่ยังงี้"

อสูรไร้ใจถึงกับตรงออกมาด้วยความอิจฉาคาร้อน

คับอาทิตย์ยังคงรับมือกับลูกธนูของนางชาที่ยิงออกมาจากมุมมองที่แตกต่างกันเป็นระยะ และจากหางตาของเขาพบว่า ลูกสมุนในกิลด์กำลังเริ่มเสียท่าจึงปล่อยทีเคีออกมาบ้าง จุดประสงค์เพื่อสร้างโอกาสให้ตัวเองสามารถไปช่วยลูกสมุนได้

"หุ่นเชิดสังหารออกมา"

หุ่นเชิดสังหารเมื่อได้รับคำสั่ง มันก็รีบทะยานออกจากเงาของคับอาทิตย์

"ไปฆ่าคนยิงธนู"

คับอาทิตย์ออกคำสั่ง และชี้นำไปยังตำแหน่งล่าสุดที่เขารับมือกับลูกธนู

นางชาตะลึงอยู่บ้าง เมื่อพบหุ่นเชิดสังหารที่นี้ สักพักนางชาก็คลี่ยิ้ม

"แฟรงก็้อออกมา ปะทะกับมัน"

นางชาเอ่ยปากสั่งการบ้าง แฟรงก็้อก็กระโจนออกมาจากเงา พุ่งเข้าปะทะกับหุ่นเชิดสังหารของคับอาทิตย์ ทั้งสองล้วนเป็นหุ่นเชิดสังหารระดับสูง จึงไม่มีใครเสียเปรียบใครเท่าไร

คับอาทิตย์เมื่อเห็นฝ่ายตรงข้ามก็มีหุ่นเชิดสังหารเช่นกัน เขาถึงกับคิ้วกระตุก

"มันจะโง่งไปแล้วนะโว้ย! มี Undead สองเผ่าไม่พอ ยังมีหุ่นเชิดสังหารในครอบครองอีก" คับอาทิตย์ร้องตะโกนไวววาย

นางชาไม่สนใจว่าฝ่ายตรงข้ามจะร้องประท้วงอะไร เขายังคงยิงลูกธนูโจมตีและเคลื่อนร่างเปลี่ยนทิศทางไปเรื่อยๆ ไม่ให้คับอาทิตย์จับได้ว่าเขาอยู่ที่ไหน เป้าหมายของนางชาเพียงแค่ถ่วงเวลา เพื่อให้เหล่า Undead จัดการสมุนของฝ่ายตรงข้ามให้หมดเท่านั้น

"บัคซบ! คิดว่าลูกธนูแค่นี้จะถ่วงเวลาฉันได้หรือ"

คับอาทิตย์กล่าวจบ ก็เรียกใช้ทักษะทันที

"ทักษะหมาป่าล่าสังหาร"

พริบตา รอบๆ ร่างของคับาติคย์ก็เปล่งแสงสีฟ้า เงาหมาป่าสูงใหญ่ปรากฏขึ้นและเหวี่ยงหมัดโจมตีไปยังทิศทางของเป้าหมายที่เพิ่งถูกโจมตี

ตูม! ต้นไม้หักโค่นเปิดเป็นเส้นทางสายหนึ่ง แต่ก็ไม่พบเสียงร้องของศัตรู คับาติคย์เพิ่งโจมตีทำไมตายเสีย เขา ก็พบว่า ศัตรูได้โจมตีมาอีกครั้งแล้ว

ฟ้าวว! ลูกหนูทั้งสองคอกพุ่งไล่กันมา คับาติคย์คิดเท่าหมุนร่างหลบในอากาศ ฉางชาถ่วงจังหวะเล็กน้อยก็ยังลูกหนูคอกที่สามตามไป ฟ้าว... ลูกหนูคอกนี้พุ่งเข้าหาคับาติคย์ที่อยู่กลางอากาศ

"ซิ! ไม่ได้กินฉันทะ"

คับาติคย์พุดพร้อมกับเหวี่ยงดาบในมือเข้าปะทะ

เปรี้ยง! ลูกหนูระเบิด ร่างของคับาติคย์ถูกแรงกระแทกกระเด็นไปในอากาศ แต่เขาก็พลิกตัวลงมายืนได้ คับาติคย์เสียหลักเซถลาลอยหลังไปหลายก้าวใหญ่ เขายังไม่ได้ตั้งตัว ลูกหนูก็พุ่งเข้ามาอีกแล้ว

"บัคซบ! แม่จริงอย่าใช้หนูสิวะ"

คับาติคย์บ่น พร้อมกับควัดดาบขวางป้องกันตัว เมื่อพบลูกหนูถูกยิงเจาะเข้ามาที่หน้าอกของเขา

เปรี้ยง! ลูกหนูระเบิดเป็นชิ้นๆ คับาติคย์ไม่มีเวลาคิดโจมตีกลับ ลูกหนูอีกคอกก็พุ่งเข้ามาที่เขาขา เขาใช้ความเร็วตีคร่าถอยออกไปด้านหลัง จึงหลบรอดลูกหนูที่พลาดเป้าไปปักบนพื้นได้อย่างฉิวเฉียด

"ฝีมือระจอกไม่ได้กินหรรอกไว้ย" คับาติคย์ร้องตะโกนท้าทาย

ฟ้าว...เสียงยิงลูกหนูออกมาจากป่าในเงามืดอีกครั้ง คับาติคย์เห็นกำลังของลูกหนูลดลงไปมากกว่าครึ่ง ก็หัวเราะขำกล่าวเสียงดังลั่นว่า

"หมดแรงแล้วหรือไง ลูกหนูซ้ำเป็นเต่าเลย ฮ่าๆ"

ฉิก! ลูกหนูปักลงตรงหน้าคับาติคย์ โดยที่เขาไม่จำเป็นต้องเคลื่อนหลบหนีไปไหน ชั่วครู่เดียวก็มีลูกหนูอีกสองคอกพุ่งเข้ามาปักค้ำข้าง คับาติคย์ที่กำลังหัวเราะสังเกตุเห็นอะไรบางอย่างอยู่กับลูกหนูก็เบิกตาโต

"ไอ้..."

คับาติคย์ร้องตะโกนได้คำเดียว ลูกหนูทั้งสามคอกก็ระเบิดคังลั่น บั๊วๆ! แรงระเบิดที่เกิดจากลูกระเบิดซึ่งผูกมาอยู่กับลูกหนู ส่งผลให้

ร่างของคับาติคย์กระเด็นลึงไปกับพื้น การโจมตีครั้งนี้คับาติคย์ไม่ได้รับบาดเจ็บอะไรมากนัก เขาบาคเจ็บเพียงภายนอกเท่านั้น แต่ภายในใจเขากำลังเดือดปุดๆ

"อย่าใช้ระเบิดสิวะ"

คับาติคย์กล่าวจบ ลูกธนูเป็นง่อยก็ลอยมาอีกแล้ว คับาติคย์เตรียมตัวหนีแต่พบว่า ทิศทางลูกธนูมันข้ามหัวของเขาไปหากลุ่มของอสูรไร้ใจและสมุนอีกสองคน ทั้งสามคนเพิ่งจะได้รับประสบการณ์เมื่อครู่จากคับาติคย์มาแล้วจึงไม่พลาด รีบแผ่นหนีออกห่าง

ตูมๆ! เสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว

"อสูรไร้ใจเป็นอะไรหรือเปล่า" คับาติคย์ร้องตะโกนถาม

"ไม่เป็นไร ฉันทยังค้อยู่" อสูรไร้ใจตอบเมื่อโผล่ออกมาจากหลังต้นไม้

คับาติคย์จะหันไปรับมือกับลูกธนูของนางซาอีกครั้ง เขาก็พบว่าบนพื้นมีระเบิดลึงเข้ามาพร้อมกันหลายลูก

"ไอ้..."

คับาติคย์แหกปากร้องยังไม่จบคำก็พุ่งตัวหลบ เพราะถ้าช้าอีกนิด ลูกระเบิดที่ลึงมาที่เท้าเขาหลูกคงส่งเขาลอยขึ้นไปบนอากาศอย่างแน่นอน

บึ้ม! บึ้ม!...บึ้ม! เสียงระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว ลูกระเบิดสามลูกอาจจะไม่สามารถทำอะไรคับาติคย์ได้ แต่ต้องไม่ใช่ลูกระเบิดหลูก แรงอัดส่งผลให้ร่างของคับาติคย์ถูกกระแทกเสียวหลักเซลาไปหลายก้าวใหญ่

"หยุดใช้ระเบิดนะโว้ย!"

คับาติคย์ร้องโวยวายอย่างหงุดหงิด แต่เมื่อเงยหน้ามองบนท้องฟ้า เขาก็พบลูกระเบิดสะท้อนแสงไฟจำนวนมากกว่าเดิมกำลังลอยลงมายังตำแหน่งที่เขาอยู่

บึ้ม! บึ้ม!...บึ้ม! เสียงระเบิดดังสะท้อนไปทั่วป่า คับาติคย์พยายามถอยหนีไปตั้งหลัก แต่นางซาก็ไล่ตามไปคืบๆ ส่งผลให้เขาไม่สามารถสลัดหลุดจากนางซาได้

ด้านหุ่นเชิดสังหารทั้งสองตัวปะทะกันอย่างดุเดือด พวกมันไม่มีใครยอมใคร ทั้งสองตัวต่างรับหมัดและลูกเตะสลับกัน ร่างของพวกมันผลัดกันกระเด็นลงไปในอนกิ้งบนพื้น

อสูรไร้ใจยังอยู่ในความคุ้มครองของบอดี้การ์ดทั้งสองคน อสูรไร้ใจไม่กล้าขยับตัวไปไหน เพราะรอบๆ ตัวเขาล้วนมีแต่เหล่า Undead ที่กำลังรุมโจมตีคนของเขา ถ้าเขาเผลอออกไป พวกมันอาจจะหันมาเล่นงานเขาจนตาย

เสียงระเบิดดังกึกก้องตลอดเวลา คับอาทิตย์เคลื่อนไหวร่างหลบหลีกเร็วมากๆ ฉางซาเองก็อ่านสถานการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ เขาว่างระเบิดตามชนิศจิตคิดไม่ให้คับอาทิตย์มีเวลาไปช่วยเหลือคนอื่น

"อ้ากกก!"

เสียงร้องของเหล่าผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์ที่เสียชีวิตเป็นคนที่ 4 ส่งผลต่อกำลังใจของสมาชิกคนอื่นๆ มาก เพราะยิ่งเพื่อนพวกเขาถูกฆ่ามากขึ้นเท่าไร มันก็หมายความว่า ตัวเองกำลังจะถูกเหล่า Undead รุมโจมตีในจำนวนที่มากขึ้นตามไปด้วย

อสูรไร้ใจจับตาดูสถานการณ์ตลอดเวลา

'ไม่ไหว ถ้าเป็นแบบนี้ต่อไปเรื่อยๆ ทุกคนจะต้องตกอยู่ในวงล้อมของเหล่า Undead เผาออร์คที่มีสเกลพรางตัว ซึ่งมันไม่เหมือน Undead โครงกระดูกที่ต่อสู้อย่างเปิดเผย การจะฆ่าพวกมันไม่ใช่เรื่องง่ายเลย'

อสูรไร้ใจวิเคราะห์สถานการณ์

"หัวหน้ารีบถอนกำลังกันเถอะ เราเสียเปรียบมัน ผู้ต่อไปพวกเราจะตายกันหมด" อสูรไร้ใจร้องตะโกนบอกดังลั่น คับอาทิตย์ที่กำลังหนีลูกระเบิดที่ฉางซากระดกขว้างมาจากทิศต่างๆ เห็นคิด้วย เขาจึงส่งสัญญาณให้ทุกคนตั้งค่ายกล เตรียมทะเลงเหล่า Undead หลบหนี

เมื่อเหล่าลูกสมุนกิลด์สามราชนัสนวรรค์ได้รับสัญญาณ พวกเขาก็เริ่มขยับเข้ามาตั้งค่ายกล โดยให้อสูรไร้ใจอยู่ตรงกลางสุด เพราะเขาไม่สามารถต่อสู้ได้ คนที่ไม่ได้ตั้งค่ายกลมีเพียงคนเดียวคือคับอาทิตย์ ปัจจุบันเขายังคงหนีระเบิดของฉางซาต่อเนื่อง

คับอาทิตย์รู้ดี เขาจะรวมกลุ่มหนีไปกับเพื่อนๆ ไม่ได้ ไม่อย่างนั้นจะเป็นการชักนำลูกระเบิดไปหาเพื่อนๆ คนอื่น การหนีไม่ใช่ปัญหาของคับอาทิตย์ เขามั่นใจว่าสามารถหนีรอดได้ตลอดเวลา

เมื่อค่ายกลลูกศรพร้อม เหล่าสมุนก็นำพาอสูรไร้ใจบุกทะลวงย้อนกลับไปทางเดิม ระหว่างนี้มี Undead อัศวินกระดูกเดินเท้าตายไปหลายตัว

แม้แต่อัศวินออร์คก็ถูกฆ่าไป 8 ตัว ฝ่ายตรงข้ามปัจจุบันตายไปทั้งสิ้น 14 คน

คับาติคย์เห็นสมาชิกในกิลด์ทะเลลงหนีพ้นอันตรายไปแล้ว ก็ถึงเวลาที่เขาจะหนีตามไปด้วย เขาชอบรับตั้งแต่เล่นเกมมา เพิ่งจะหนีตายเพราะระเบิดอย่างจริงๆ จังๆ ก็คราวนี้แหละ สิ่งที่น่าเหลือเชื่อก็คือ ฝ่ายตรงข้ามใช้ระเบิดได้ชำนาญมาก ความแม่นยำของการโยนและการคาดเคาท์สทากล่วงหน้าที่เขาจะไป ทำได้ยอดเยี่ยมจนน่าตกใจ

"ไอ้จอมโจรซี้ชลาด! จำไว้เลย กลับเมืองฉันจะไปถล่มเคาส์คของนายให้ละ" คับาติคย์กล่าวอาฆาตไว้

"ฮ่าๆ ตามสบาย เคาส์คฉันยินดีต้อนรับ ขอเพียงนายมีเงินพอ ฉันยินดีให้นายไปถล่มสามเวลาหลังอาหาร เอาล่ะ เพิ่มมือตักเข้าไปเป็นสี่เวลาเลยก็ได้ ฮ่าๆ"

นางซาตอบกลับมาในขณะที่กระโจนไปตามคันไม้ เพื่อไม่ให้คับาติคย์จับทางเขาถูก

นางซามันใจมาก ถ้าเขาอยู่นอกระยะสภิกะวังภัยและอยู่ในความมืด ย่อมเป็นไปได้ยากที่ฝ่ายตรงข้ามจะรู้ตำแหน่งและดักเล่นงานเขาได้ ถูกจุด ในทางกลับกัน นางซาเองก็รู้เต็มอก ในสถานการณ์ปัจจุบันเขาไม่มีทางสังหารคับาติคย์ได้ แต่เขาสามารถเล่นงานลูกสมุนทุกคนของคับาติคย์ได้

"หัวหน้า ถอยได้แล้ว" อสูรไร้ใจร้องตะโกนบอก

คับาติคย์จึงรีบหนีไป พร้อมกับร้องตะโกนสั่งหุ่นเชิดสังหารของตัวเองให้หนีไปด้วย

"ฮ่าๆ หนีหางจุกตูดเลยหรือ ฮ่าๆ" นางซาเอ่ยปากเยาะเย้ย

"ไม่ได้หนีไว้อย่างนี้นายมันขี้โกง นายใช้เครื่องทุ่นแรงนี้หว่า นายมันไม่ใช่ลูกผู้ชาย" คับาติคย์ร้องตะโกนกลับมา

"ฮ่าๆ แล้วไง ฉันอยากใช้ ใครจะทำไม อยากค่าฉันก็เชิญ ฉันหน้าด้านซะอย่าง ฮ่าๆ"

นางซาหัวเราะชอบใจ เมื่อเห็นผู้เล่นกิลด์สามราชนัสนวรรค์หนีไปเกือบ 50 เมตรแล้ว แต่สัปดาห์นางซาก็เพิ่งจะนึกถึงภารกิจสำคัญของเขาค้นมาได้

"ฉิบหายละ! ถ้าพวกมันหนีไปหมด แล้วฉันจะไปปล้นใครละเนี่ย"

นางซากล่าน้ำเสียงตื่นตระหนก

"ม่ายยย!" นางซาจู่ร้องออกมาดังลั่น

"เฮ้! คับอาทิตยอย่าเพิ่งไปไว้ย ฉันสัญญาไม่ใช้ระเบิดก็ได้ เรา
มาต่อสู้กันแบบหมาหมู่แฟร์ๆ ฉันสัญญาจริงๆ นะ ฉันไม่โกหกนายหรอก"

นางซารีบร้องตะโกนบอกคับอาทิตยดังลั่น แต่ดูเหมือนฝ่ายตรงข้าม
จะไม่สน รีบแผ่นหนีอย่างเดียว

"ม่ายยย...เงินฉานนน!"

นางซาร้องน้ำเสียงโหยหวน การต่อสู้ครั้งนี้นางซาพ่ายแพ้อย่าง
ย่อยยับ เขาต้องสูญเสียเงินอย่างมหาศาล กับเหล่า Undead ที่ตายสาม
ครั้ง เพราะมันจะไม่สามารถฟื้นขึ้นมาได้อีก ต้องซื้อตัวใหม่สถานเดียว

"ฉันต้องไปตามเงินของฉันคืน"

นางซากล่าวเสียงดัง และรีบวิ่งตามหลังเหล่า Undead ไป
อสุรไร้ใจที่กำลังถูกหัวปิกวิ่งหนี เห็นคับอาทิตยทะยานร่างเข้ามา
ใกล้ก็กล่าวขึ้นว่า

"เมื่อครู่มันร้องตะโกนบ้าอะไรของมันคนเดียว"

"มันบอกให้พวกเรากลับไป และมันจะไม่ใช้ระเบิดอีก เอะๆ ใคร
เชื่อมันก็โง่แล้ว" คับอาทิตยตอบ

อสุรไร้ใจหันไปมองเหล่า Undead และนางซากำลังไล่หลังมาห่างๆ
ก็พ่นลมหายใจออกมาภาวว่า

"คิดไม่ถึง พวกเราจะโดนมันไล่ฆ่าอย่างน่าอัศจรรย์เช่นนี้"

"ทำไงได้ มันดันมี Undead เผ่าออร์ค ที่พวกเราคาดไม่ถึง แถมมัน
ยังเล่นขี้โกงใช้ระเบิดอีก" คับอาทิตยตอบ

"แต่การใช้ระเบิดของมันก็ร้ายกาจจริงๆ ฉันไม่เคยเห็นใครใช้ระเบิด
ได้เก่งแบบนี้มาก่อน" อสุรไร้ใจกล่าวขึ้น

"ไม่ว่ามันจะใช้เก่งยังไง สุดท้ายพวกใช้ระเบิดสู้ก็ไม่ต่างจากสวะ
ขุทธรพอยู่ดี ฉันไม่มีวันให้ราคามันเด็ดขาด สักวันถ้าฉันจับมันได้ ฉันจะ
มัดมันกับระเบิดกองใหญ่และจุดฉลวงชัยให้กระหึ่มเลย" คับอาทิตยกล่าว
เสียงเหี้ยม

"ไว้ยยย! อย่าหนีฉันไปอย่างงี้ ฉันรักพวกนายนะ มาให้ฉันจับตัวสัก
คนสองคนก็ได้"

นางซาร้องตะโกนสุดเสียง ทำให้เสียงพูดดังมาถึงตำแหน่งที่ทั้งสอง
อยู่ ทั้งสองเบ้าปาก พวกเขาไม่เข้าใจความคิดของนางซาสักนัก

"ฉันเกลียดนาย สักวันฉันจะสับนายให้เป็นชิ้นๆ" คับอาทิตย์ร้อง
ตะโกนสวนกลับไป

"ม่ายยย...ทำไมต้องรอสักวัน ฉันยินดีให้นายปู้ยี่ปุ๋ยฉันวันนี้เลย
ก็ได้ ฉันรับรองฉันจะอ่อยนาย...ไม่ๆ พุดผิด ฉันจะอ่อนข้อให้นายก็ได้ เรา
มาสู้กันใหม่นะ"

นางซาร้องตะโกนกลับไป เพราะอยากได้เงินมาก คับอาทิตย์หันมา
มองอสุรไร้ใจกล่าวขึ้นว่า

"ฉันรู้สึกเหมือนฉันคุยกับคนบ้าอะ"

"นายคิดไม่ผิดหรอก มันทำจะบ้าจริงๆ" อสุรไร้ใจกล่าวตอบ

"เฮ้อ...นี่ฉันรู้แพคนบ้าหรือเนี่ย ถ้าคนอื่นรู้ ฉันคงอับอายมาก" คับ
อาทิตย์กล่าวน้ำเสียงปลงๆ

"พวกนายอย่าวิ่งกันเร็วนักสิ ฉันจะตามไม่ทันอยู่แล้ว" นางซาร้อง
ตะโกนขึ้นมาอีกรอบ

คับอาทิตย์ทำหน้าที่เปื้อโลกหันไปมองนางซากับเหล่า Undead ที่วิ่ง
ไล่ตามมาไกลๆ

"เลิกตามพวกฉันได้แล้ว ฉันไม่มีทางหลงกลไปสู้กับนายหรอก" คับ
อาทิตย์ร้องตะโกนกลับไป

"มาสู้กันฉันเถอะ ฉันสัญญาจะไม่ใช้ระเบิดแล้ว ตอนนี้อง่งกำลัง
ของพวกเราก็สูสีกันอยู่ น่าจะลองปะทะกันสักตั้งนะ" นางซาร้องตะโกน
กระตุ้นอีกครั้ง

"สู้ที่บ้านป้านายสิ อีกอย่างฉันไม่เชื่อคำสัญญาของโจรไร้ย"

คับอาทิตย์ร้องตะโกนกลับไปในขณะที่วิ่งหนี

"ฉันไม่ใช่โจรนะ ให้ตายสิ! ฉันเป็นพระเอกต่างหาก ทำไมพวกนาย
ถึงมองไม่ออก เฮ้อ...พวกนายนี้มันช่างคาค่ากันซะจริง" นางซาร้องตะโกน
สวนกลับทันที

แต่นางซาก็ไม่ได้ยินเสียงตอบกลับมาจากอีกฝ่าย กิลด์สามราชน
สวรรค์เอาแต่วิ่งหนีลูกเดียว ในที่สุดก็ทิ้งนางซาไว้ข้างหลังอย่างน่าน้อยใจ

"เหมือนกัน...เงินฉานนน"

นางซากล่าวว่าฟัง ก่อนจะสั่งเหล่า Undead ที่วิ่งไล่ล่าศัตรูให้หยุด เพราะวิ่งต่อไปก็ไม่มีประโยชน์อะไร นางซาเริ่มนับกำลังพลที่เหลือทั้งหมด เมื่อได้รู้จำนวนพลที่เหลือ นางซาถึงกับเข่าอ่อน

"อัศวินกระดุกเดินเท้า ตายแบบไม่ฟื้นขึ้นมาอีกแล้ว 16 ตัว" นางซา กล่าวเบาๆ

การสูญเสียครั้งนี้ถ้าคำนวณเป็นเงินคือ 800 ล้านเหรียญเงินยูหยวน นี่ยังไม่นับรวมตัวที่ตายไปและฟื้นขึ้นมาได้ บางตัวมีอายุการใช้งานเหลือ ตายได้อีกเพียงครั้งเดียว บางตัวก็สองครั้ง การมาหาพิชชมนุไพรเลื่อน ระดับครั้งนี้ นางซาเริ่มรู้สึกว่ามันไม่คุ้มสักเท่าไร

"ฉันควรจะตามไป บางทีอาจจะมิลู่ทางขอรับบริจาค"

นางซากล่าวจบก็ตัดสินใจพาเหล่า Undead ไล่ล่าต่อ โดยอาศัยรอยเท้าของกิลด์สามราชันสวรรคตเป็นเครื่องหมายนำทาง นางซามันใจฝ่ายตรงข้ามต้องหยุดพัก แม้จะไม่สามารถตามทันในเวลานี้ แต่เขาก็ตามทันแน่นอน

ค่านอสุรไร้ใจและคับอาทิตย์ที่กำลังหนีจากนางซา ในที่สุดทั้งสอง ก็ได้รับการติดต่อจากผู้เล่นที่ไปสำรวจในเส้นทางที่สอง พวกเขาได้ย้อนกลับมายังจุดสมทบเดิมแล้ว โดยไม่พบเจอใครในเส้นทางนี้

"หัวหน้ากิลด์เหรียญเงิน หนีย้อนกลับไปยังเส้นทางที่สาม" นอสุรไร้ใจ กล่าวสรุป

"พวกเราควรจะสั่งให้สมาชิกเดินทางต่อ หรือให้รอพวกเราก่อน" คับอาทิตย์ถาม

นอสุรไร้ใจนั่งคิดเล็กน้อยก็กล่าวขึ้นว่า

"พวกเราควรให้สมาชิกที่ไปถึงทางแยก เดินทางต่อไปตามเส้นทางที่สาม ส่วนพวกเราจะแยกไปอีกทาง"

"หา? แยกไปทำไม" คับอาทิตย์ถามสีหน้าสงสัย

"เพราะเราต้องแยกไอ้โจรนั่นให้ห่างจากคนของเรา" นอสุรไร้ใจตอบ คับอาทิตย์ถึงกับกุมขมับ

"นายคิดว่า มันจะตามพวกเรามาอีกหรือ" คับอาทิตย์ถาม

"ไม่รู้สิ แต่ความเห็นส่วนตัว ฉันรู้สึกว่ามันกำลังตามพวกเรา"

อสุรไร้ใจตอบ

คับอาทิตยย์ยังไม่เข้าใจ เพราะคาคเคาคความคคคของอสุรไร้ใจไม่ออก
จึงถามต่อไปว่า

"มันต้องการอะไร ขัคขวางพวกเราย้อนกลับ ต้องการเงิน หรือ
ต้องการฆ่าพวกเรา"

"ที่หัวหน้ากล่าวมาทั้งหมด อาจเป็นสิ่งที่มันต้องการ" อสุรไร้ใจตอบ
คับอาทิตยย์ถอนใจยาว เขานั่งคคคเล็กน้อยก็กล่าวต่อไปว่า

"เรื่องไอ้โจรนั้นพักไว้ก่อน ฉันยังมีเรื่องสงสัยอีกเรื่อง"

"เรื่องอะไรหัวหน้า" อสุรไร้ใจถาม

"ทำไมพวกเราถึงคคคต่อคคคของเราที่ไปยังเส้นทางที่สามไม่ได้" คับ
อาทิตยย์กล่าวขึ้น

"น่าจะเป็นเพราะพวกเขาอาจจะอยู่ใกล้เป้าหมาย จึงปคคระบบการ
สื่อสารไว้ชั่วคราว ฉันคิดว่าอีกไม่นานพวกเขาน่าจะคคคกลับมา" อสุร
ไร้ใจคาคเคา

"นายไม่คคคว่า พวกเขามีอันตรายและถูกบังคับให้ปคคระบบการ
สื่อสารหรือ" คับอาทิตยย์ถาม

"อันตรายจากพวกไหนล่ะ แถ่นี้มีแค่พวกเรา"

อสุรไร้ใจย้อนถาม ทำให้คับอาทิตยย์อึ้งไป เพราะอสุรไร้ใจพุดคค การ
ไล่ตามครั้งนี้มีเพียงกิลด์เขากิลด์เดียวเท่านั้น ส่วนกิลด์เขียนเหยียบฟ้ายัง
อยู่ในบริเวณเส้นทางออกที่หนึ่งของเขตราชนมังกร

"ฉันคคคคิดมากไป" คับอาทิตยย์กล่าวเบาๆ

"ปัจจุบันเรากียังมีปัญหาบางอย่างที่ต้องแก้ไขในเส้นทางค้านหน้า
เพื่อให้มันใจว่าไอ้จอมโจรบ้านั้นจะไม่ตามเรามา" อสุรไร้ใจเปลี่ยนเรื่องคคค

"ปัญหา?"

คับอาทิตยย์ถามสีหน้าสงสัย เขาไม่รู้้อสุรไร้ใจกำลังคคคอะไร

"ใช่! ถ้าเราย้อนกลับไปยังจุดแยกกำลังพล ที่นั่นยังมีรอยเท้าหลง
เหลืออยู่ เราจำเป็นต้องลบรอยเท้าทั้งหมดที่นั่น และสร้างเส้นทางใหม่เพื่อ
ให้จอมโจรซาบิณัฐคคคตามไป วิธีนี้จะเป็นการการันตีว่ามันจะไม่ตามไปเล่น
งานคคคของเราที่กำลังแอบตามหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินไป" อสุรไร้ใจอธิบาย

คับอาทิตยย์เบิกตาโต เขาทุบหมักคคคบนฝ่ามือกล่าวขึ้นว่า

"เป็นความคิดที่ดีมาก วิธีนี้คนของเราที่ตามหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินไปจะต้องปลอดภัยแน่นอน"

เมื่อทั้งสองตกลงแผนการแล้ว ก็สั่งให้ทุกคนเร่งฝีเท้าเต็มที่ เพื่อทิ้งห่างนางซาให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้

ค่านางซา

ปัจจุบันกำลังไล่ตามกลุ่มอสูรไว้จริงๆ แต่ไอ้ตัวแสบไม่ได้คิดถึงหัวหน้ากิลด์เหรียญเงินแม้แต่หน่อย เขากำลังคิดว่าจะไถเงินศัตรูอย่างไรดี

"คับอาทิตย์และลูกสมุนที่มาในครั้งนี้นะเงินคงหนาว่าดู เราจะต้องสูบเงินจากพวกมันให้ได้"

นางซาคั่งปณิธานอันยิ่งใหญ่

"แต่การจะจัดการพวกมันแบบเป็นๆ เป็นไปได้ยาก เราจะทำยังไงดี"

นางซาเริ่มคิด

"ถ้ามีคับอาทิตย์ในกลุ่ม เงินที่เราควรจะได้คงเป็นแค่ความฝัน"

นางซากล่าวรำพึง

"หรือเราจะต้องเชือดคับอาทิตย์ทิ้งไปก่อน ค่ายกำลังที่เรามีอยู่ ใช้วิธีการหมาหมู่รุมมันคนเดียว ยังไงคับอาทิตย์ก็ตาย"

นางซากล่าวเสียงเหี้ยม

"ปัญหาจะแยกคับอาทิตย์ออกมาได้ยังไง"

นางซากล่าวเสียงต่ำ สักพักก็ใช้มือกุมขมับ

"โอ๊ยๆ! ปวดหัว ปวดหัว ตามพวกมันไปก่อนก็แล้วกัน"

นางซากล่าวสรุปในตอนท้าย